

DANSKEREN

Udgivet af DEN DANSKE FORENING 24. ÅRGANG NR. 3 SEPTEMBER 2010

Et rigtigt mandfolk

Da Sven Burmester i 2000 fyldte 60 år, havde Jyllands-Posten et stort portræt af ham, hvor han bl.a. blev kaldt et rigtigt mandfolk, fordi han turde stå ved sine meninger og offentligt sige og skrive 90ernes politiske korrekthed midt imod. Det var et noget mere dæmpet, om end pænt portræt, som JP leverede i anledning af Sven Burmesters 70 års fødselsdag d. 29. juli 2010.

Med Sven Burmesters kosmopolitiske baggrund – ansat i Verdensbanken fra 1971-1997, i en periode sekretær og rådgiver for Verdensbankpræsident Robert McNamara, chef for forskellige af Verdensbankens divisioner, vicedirektør i banken samt fra 1997-2001 leder af FNs befolkningsfond i Kina og Nordkorea – skulle man tro, at politikerne og medieerne ville flokkes om ham som en anden superstar, men det har ingenlunde været tilfældet. Hvorfor? Fordi han skrev og talte om emner, som meningseliten og den pæne politiske korrekthed havde bestemt, var tabuiseret.

De to tabuer, som Sven Burmester var med til at bryde, og som siden hen blev accepteret af befolkningsflertallet i den vestlige verden og hos dele af intelligentsiaen, er islams bagstræb og ekspansionstrang samt nødvendigheden af at få stoppet befolkningsekspllosionerne i den tredje verden. En sådan tale blev tiet ihjel i 90ernes Danmark, men de seneste 10 år er der sket et paradigmeskifte, hvor sandheden har indhentet pressens og politikernes løgne, selv om de løb hurtigt. Sven Burmesters analyser viste sig at holde vand. Intet tabu kan nu mere undertrykkes i Danmark.

I sin seneste bog fra 2008 "En verden til forskel – Tre familier, tre civilisationer" skriver Sven Burmester: "Islam passer i de allerfleste af sine nuværende fremtrædelsesformer ikke til den moderne verden. Den er i økonomisk og politisk forstand en fejlslagen civilisation." Uden en tilbundsående reformation kan islam ikke blive en partner for Vesten, men vil forblive i konflikt med den vestlige verden, er Burmesters konklusion. En JP-anmelder skrev, at bogen næppe ville kunne udgives i noget andet land uden politibeskyttelse på grund af de "æreskrænkende" analyser af islam. De påståede krænkede og undertrykte muslimer ville med stor sandsynlighed se sig kaldet til at svare igen med banduller, fatwa og mordtrusler.

Sven Burmesters udsyn og indsigt er erhvervet gennem et langt liv uden for Danmarks grænser. Han er gæsteforsker ved befolkningsinstituttet på univer-

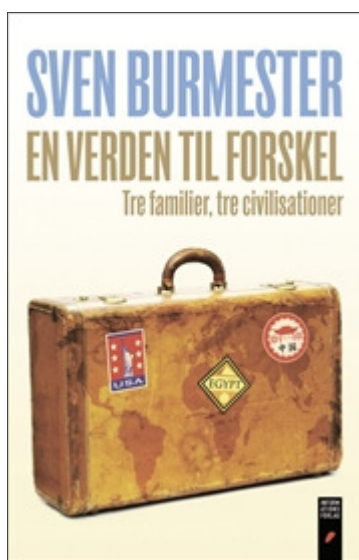
sitetet i Sichuan i Kina, ekstern forsker ved biblioteket i Alexandria i Egypten samt adjungeret professor ved Aalborg Universitet. Et intellektuelt fyrtårn hvis ord må siges at have tyngde! At der ikke synes at være modererende taktiske overvejelser bag hans udtalelser endsige frygt for at blive ramt af den svækkede, så dog stadig indflydelsesrige kulturradikalismes kølle, gør kun respekten for Sven Burmester endnu større.

Sven Burmester har også skrevet, at "...Danmark med få undtagelser ikke har et "indvandrer"-problem, men et muslimsk problem." En sådan befriende tale kan frit høres og læses i Danmark, delvist i Norge, Tyskland og Holland, men ikke i Sverige. Pandoras æske blev først åbnet i Danmark, ud fløj informationerne om de ulykker, som politikerne havde påført de europæiske befolkninger via accepten af den muslimske masseindvandring. I sidste ende vinder sandheden, spørgsmålet er bare, om det er for sent? Flertalspolitikere har endnu ikke nogetsteds vist mod og handlekraft til at foretage de fornødne drastiske skridt til at få stoppet strømmen og få den ledt tilbage til kilderne.

Billedet af en smilende Sven Burmester stående ved siden sin "gave til menneskeheden", en kondomautomat i Chengdu i Kina, vidner ikke kun om mandens indsigt og fornuft, men også om hans humor. Sven Burmester kæmpede i mange år med ildhu for børnebe-grænsning i den tredje verden lang tid, før det blev *comme il faut*.

Danskeren ønsker Sven Burmester et stort tillykke med de 70 år.

Søren Jensen

Tilegnet Dansk Folkeparti

På trods af et påstået systemskifte fortsætter islamiseringen af Danmark for fuld styrke.

side 3

Europas planlagte islamisering

Vi bringer 2. del af Mannheimers analyse, som denne gang sætter fokus på udviklingen i Danmark..

side 10

Dragsdahl sagen

Den drejer sig om justitsvæsenets anseelse og forskerens frihed til at fremlægge sine opdagelser.

side 20

DANSKEREN

udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme. Foreningens medlemmer modtager bladet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på bladet for 250 kr. om året - se kuponen side 24. Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse. Bladet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Foreningens adresse:
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:
Tlf. 86 13 24 01 Fax 70 25 24 01
Danske Bank Reg.nr. 9173 Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk

E-mail:
danskeren@danskeren.dk

Internet:
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:
Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Cand. mag. Peter Neerup Buhl,
pnbuhl@hotmail.com

Styrelsen:
Tomas Kierstein (formand, pressetalsmand)
tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com

Keld Rasmussen (næstformand)
tlf. 24 22 12 00
otier@privat.dk

Harry Vinter
harryvinter@gmail.com

Jesper Nielsen

Søren Jensen

Regnskabsfører og styrelsessekretær:
Thomas Andreassen
tlf. aften/weekend 86 13 24 01

Juridisk konsulent:
Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
tlf. 49 19 15 54
Ole.hasselbalch@mail.dk

Mødekonsulent:
Murer Poul Vinther Jensen
tlf. 53 56 00 32
povj@webspeed.dk

DANSKEREN

udkommer 4 gange årligt - nemlig i:
februar, maj, september og december

Danmarks Radio anno 2010

Af Ole Hasselbalch

Lader Danmarks Radio sig styre af "kvalitet, alsidighed, mangfoldighed, saglighed og upartiskhed"?

Den 27/4 fortalte bestyrelsesmedlem i DR Aage Frandsen i Jyllands-Posten, at DR "lader sig styre af kvalitet, alsidighed, mangfoldighed, saglighed og upartiskhed." Den 5/9 2004 berettede den tidligere DR-mand Paul Zebitz-Nielsen i Jyllands-Posten tilsvarende, at DR-journalisterne gør deres bedste for at drive troværdig, moralsk-etisk forsvarlig journalistik, samt at den "kritiske" journalistik, Danmarks Radio indførte for nogle årtier siden, blot var en ændring af den journalistiske form.

Man tror dårligt sine egne øren.

Den kritiske journalistik

Den "kritiske journalistik" er betegnelsen for en journalistisk form, der opstod i 1970-erne ved Journalisthøjskolen. Den hviler på den opfattelse, at medierne i det "kapitalistiske" samfund bidrog til at opretholde "magthavernes" positioner. En "socialistisk" journalist måtte derfor hjælpe "proletariatet", til at forstå, at det blev udnyttet og "fremmedgjort", og til at reagere over for "udbytterne".

Pressen skulle med andre ord ifølge dette koncept være redskab for skabelse af en "samfundsforandring", og målet for en journalist med de rette holdninger var ikke længere blot neutralt at fremlægge fakta, som folk så selv tager stilling til. Nej, han skulle vise tingene på en måde, så at publikum godskrev sig hans *politiske* budskaber.

Det var således heller ikke afgørende, hvad læserne, lytterne og seerne *selv* interesserede sig for, idet dette nemlig ikke nødvendigvis var "informativt". Det var derimod journalistens opgave at udvælge stoffet efter, hvad "samfundets" behov krævede. Oplysninger uden tilstrækkelig samfundsværdi skulle følgelig bortsorteres til fordel for sådanne, som tjente det højere formål.

Den "kritiske" journalistik er beskrevet i større detaljer af fhv. afd. forstander Dan Larsen på Journalisthøjskolen i Jyllands-Posten den 18/1 og 19/1 1994.

Kernen i det nye koncept var med andre ord, at de principper, der burde være basis for pressens virksomhed i et folkestyre, blev opgivet til fordel for

journalistik af den art, der anvendes i samfund, hvor en bestemt ideologi og bestemte holdninger er defineret som den eneste rigtige.

Dillen fik en noget forskellig fremgang ved de medier, hvor de håbefulde unge journalistspirer efterhånden blev ansat. Men netop i DR sattes den i system.

Ensretningen af netop dette organ stred ganske vist mod lovgivningens udtrykkelige krav om, at institutionen skulle arbejde sagligt og upartisk. Men det klarede man sig uden om via en sindrig analyse af objektivitetsbegrebet, som simpelt hen blev omdefinert. Det skete bl.a. i en rapport "Objektivitet - virkelighed - beskrivelse - formidling", der vistnok kun var tiltænkt en snævre, intern kreds, men som ikke desto mindre sivede ud. Derfor kan f.eks. følgende citeres fra den:

"Det afgørende er, at ... (formålene med virkelighedsbeskrivelsen, forf.) ... kan være mere eller mindre rimelige eller legitime i forhold til stoffet og modtagerne. Et formåls rimelighed eller legitimitet afhænger af værdien af de konsekvenser som følger, hvis formålet realiseres. Hvis konsekvenserne af en realisering af et formål vurderes højere, end hvis formålet ikke realiseres, er formålet legitimt."

Sagt på jævnt dansk: DR-journalistens (personlige) skøn skulle være afgørende for, *hvad* DR bragte, og *hvordan* det bragtes. En journalist med de rette meninger kunne følgelig helt legitimt anlægge et skøn, som var i overensstemmelse med de rette politiske holdninger.

Vi husker tilbage

I den periode, hvor grundlaget skabtes for den indvandring, som nu er ved at vælte både velfærdssamfundet og kriminalitetsstatistikkerne, vidste man derfor i DR på forhånd, hvad der var de rette "facts": Det var dem, der strømmede ud fra de humanitære organisationers informationskontorer. Stort set alt, hvad der talte i anden retning, blev holdt ude.

DR's mål lå således klart: "Hvis Danmarks Radio skal tage sit idegrundlag alvorligt, så bør vi bevidst i den samlede sendeflade forsøge at dæmme op over for den højrebølge i indvandrer-spørgsmålet, der strømmer gennem landet", sagde DR's generaldirektør Christian S. Nissen f.eks. i Jyllands-Posten

Fortsættes side 4

Tilegnet Dansk Folkeparti

På trods af et påstået systemskifte i 2001 fortsætter islamiseringen af Danmark med fuld styrke

Af Poul Vinther Jensen
Tidligere næstformand for DDF

Jeg brugte sommeren til blandt andet at læse bogen "Et Delt Folk, 612 sider." (Forlag: Lysias) af forfatteren Morten Uhrskov Jensen, der er Cand. Mag i historie og samfundsfag. Bogen udkom for et par år siden, men er fremdeles aktual.

Bogen beskriver et tidsforløb fra 1983 til 2008, i hvilken udlændingebatten var afgørende i dansk politik, hvad den stadig er.

For mig har det været som at læse en dagbog.

Som en del af inderkredsen i Den Danske Forening igennem 23. år, hvor især DDF har været udpeget af politikere, presse og andre smagsdommere som værende aldeles udenfor "det pæne selskab", genkender jeg mange af bogens nøjagtige beskrivelser af debatten igennem de forløbne år.

På bagsiden af bogens omslag, kan man læse følgende der giver stof til eftertanke:

"Hvordan kunne det gå til, at et lille, ensartet folk i løbet af få årtier modtog op imod en halv million udlændinge, mange med en helt anden religion og kulturbaggrund?"

Historikeren Morten Uhrskov Jensen fortæller i denne bog hvordan og hvorfor.

Det er historien om et land på vej ud i selvopgivelse. Nøgternt, sagligt og kultiveret afdækker Morten Uhrskov Jensen, hvordan det gik for sig, og hvad der blev sagt i de år, der var afgørende for Danmarks fremtid.

Han lader kilderne tale deres eget sprog. Fra folketingsdebatterne til slagsmålene i pressen. De er her alle sammen.

Præsterne, biskopperne, ministrene, folketingsmedlemmerne, kommunalpolitikere, forfatterne, kunstnerne, journalisterne, chefredaktørerne, professorerne, lektorerne, fagforeningsfolkene, erhvervslederne, juristerne, rabbinerne imamerne, socialrådgiverne, meteorologerne, menneskeretseksperterne, de EU-ansatte og mange, mange andre velmenende danskere. Og ikke at forglemme den vigtigste af dem alle: Hans Gammeltoft-Hansen, Folketingets nuværende ombudsmand og den egentlige arkitekt bag den udlændingepolitik, som for alvor åbnede landets grænser i 1983.

Det er en bog om et dansk folk, der på grund af folketingest udlændingepolitik blev et delt folk. Men det er også fortællingen om dem, der ikke gav op og stædigt satte sig for at ændre udviklingen. Man er ikke den samme efter endt læsning.

I perioden fra 1983 og til den 20 november 2001 var der en livlig og hård debat om indvandringspolitikken. Den blev først og fremmest ført af Den Danske Forening. Men også af andre så som ledende personer omkring Tidehverv, sognepræsterne Jesper Langballe og Søren Krarup, der bidrog væsentligt med deres skribentvirksomhed.

Dansk Folkeparti ligeså.

Men efter valget den 20 november 2001, hvor Dansk Folkeparti gik frem fra 13 mandater til 22 mandater, og hvor valget blev udråbt som et "Systemskifte" skete der det skæbnesvangre, at Dansk Folkeparti totalt smed sig i armene på ministeriet Anders Fogh Rasmussen - og senere ministeriet Lars Løkke Rasmussen. Det er der ikke kommet ret meget ud af - for nu at være lidt diplomatisk.

Der skete samtidig det, at debatten om udlændingeproblematikken holdt flyttedag. Herefter var det udelukkende det, der foregik imellem regeringen og Dansk Folkeparti, der påkaldte sig interesse, og her var man dygtige til at fortælle, at der skete store fremskridt omkring udlændingeloven.

Dem, der fulgte med fra sidelinjen, havde en anden opfattelse.

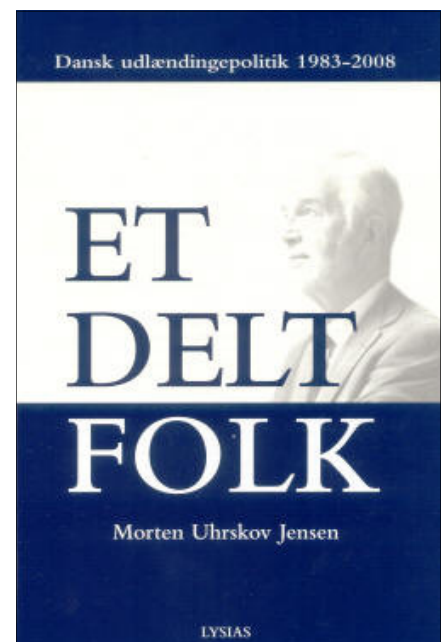
Allerede fra ministeriet Anders Fogh Rasmussens tiltrædelse fortalte den nytiltrådte integrationsminister Bertel Haarder, at han ikke var parat til væsentlige ændringer omkring udlændingereglerne. Ja, han huggede det ud i granit med følgende bemærkning:

"Vi kunne ikke drømme om at bryde konventionerne", og "Vi er nødt til at skæve til, hvad de gør i andre lande på flygtningeområdet".

Få dage senere gentog Bertel Haarder, at der ikke var mulighed for at stramme ret meget på flygtningeområdet "idet de facto-begrebet i andre lande blot hed noget andet", og "Derfor overvejer vi også, hvilken status de forskellige grupper skal have."

Enhver, der formår at høre, hvad Bertel Haarder her siger, vil være fuldt klar over, at der på flygtningeområdet ikke ville ske noget som helst ved det berømte "systemskifte".

Det kunne Marianne Jelved fra Det

Radikale Venstre. Til Nordjyske Stiftstidende sagde hun, at de borgerliges "Udlændingepolitik er rent bluff".

Det var en hård påstand fra Marianne Jøved. Men hun har desværre fået så ganske ret. At Bertel Haarder senere blev efterfulgt af Venstres Birthe Rønn Hornbeck har ikke ændret noget som helst. Hun er nøjagtig lige så konventionstro som sin forgænger.

Efter 9 år må Dansk Folkeparti erkende, at udviklingen i Danmark fortsætter med multietnisering og islamisering. Den fortsætter med uformindsket styrke. Det bekymrer mange danskere. Men ikke ministeriet Lars Løkke Rasmussen.

Venstre og Det Konservative Folkeparti, de er liberale og internationale, - før de er nationale.

De er "fedtet" ind i hele EU-systemets vanvittige liberale indvandringslove, der nu i flere EU-lande er blevet det største politiske problem, både socialt, økonomisk og politisk. Det er et svigt så stort, at millioner af europæiske familier, i dag kæmper for at holde familiernes dagligdag gående. Og samtidig plæderer man for yderligere indvandring til

Europa - herunder Danmark. Det er de velpolerede beslutningstagere, der sidder med alle deres forkromede internationalistiske og såkaldte humanistiske idealer, der bestemmer.

I et sådant selskab har Dansk Folkeparti ikke mulighed for at komme igennem med ret meget. Det er blot smulerne fra de riges bord.

Så mit beskedne råd til Dansk Folkeparti er: Kom ud af dette selskab; bliv et frit parti; spis aldrig nådens brød!!

Skulle Dansk Folkeparti efter næste valg blive "tungen på vægtskålen, - så bliv siddende som et frit parti!! Og lad de andre - internationalister - fortsætte deres dødemandskurs.

Skulle det ende med en Socialdemokratisk/SF-regering, vil de betale en meget høj pris for Dansk Folkepartis stemmer. Også på udlændingeområdet.

De to partier tørster efter magten og vil være parate til at overbyde ministeriet Lars Løkke Rasmussen med flere længder. For Socialdemokraternes leder Helle Thorning Schmidt er det afgørende at få regeringsmagten. Gør hun ikke det, er hun en færdig som Socialdemokraternes leder.

Men af alt frygter de den parlamentariske ørkenvandring mere end et dyrt forlig med Dansk Folkeparti. Som til lægsgevinst vil de samtidig komme i bedre overensstemmelse med deres eget vælgerbagland. Det ved de udmærket!

De elsker magten for magtens skyld. Ja, de mener principielt, at det er en uorden, når Danmark ikke er ledet af en Socialdemokratisk regering.

At Dansk Folkeparti har fået regler som 24-år reglen og andre mindre strammertiltag igennem, løser jo ikke noget som helst ved det fundamentale spørgsmål.

Heller ikke en 28-års regel, som partiet netop har fremlagt til debat. Det er en lappeløsning og ikke spor andet.

Det er en ugennemtænkt ide langt fra de virkelige problemer, som Danmark står overfor.

Skal Danmark forblive et land for det danske folk, eller skal udviklingen have lov til fortsætte sin skæve gang og ende med et opdelt og opsplittet multikulturelt og multietnisk Danmark.?

Dette spørgsmål er partiet Dansk Folkeparti offentligt forpligtiget til at svare på, idet jeg tillader mig at opfatte Dansk Folkeparti som et Nationalt parti.

Fortsat fra side 2

DR

15/11 1997 Og videre: DR skulle tage særlige hensyn til flygtninge og indvandrere og "ikke bare stå som neutrale iagttagere" (Jyllands-Posten 13/11 1997). Tilsvarende kunne i DR's personaleblad læses, at "massemediernes ... har en afgørende indflydelse på vor menings- og holdningsdannelse. Ergo må publicstationerne mobiliseres i kampen mod fremmed-angst" (Dråben 29/1 1993).

I ly af DR's moralsk højerestående journalistiske målsætning og bortdefinering af al opposition som uanstændig og ekstrem fik offentligheden stort set ikke via DR noget at vide om alt det, som i dag vides i kraft af andres behjertede indsats. Hvad der foregik i den konkrete virkelighed, spillede ganske enkelt ingen rolle. Samtidig fremstilledes de, der fremholdt denne virkelighed i den offentlige debat, som uanstændige og ekstreme.

DR sværtede således ret systematisk de personer og organisationer, som søg-

te at få de voksende udlændingeproblemer sat på den politiske dagsorden. Dette foregik ikke blot i reportagen, som f.eks. når DR ukritisk videreekkoede det vås, der flød i en lind strøm fra den revolutionære venstrefløjs fabrikker for konstruktion af "racisme", "fremmedhad" og "nazisme". Tilsviningen blev også puttet ind i underholdningsudsendelserne. Eksempel: I Bytinget markedsførtes en i det ekstreme venstremiljø opdigtet løgnehistorie om, at Den Danske Forening var dømt som racistisk - til trods for, at TV-folkene sad med den injurieret i hånden, som viste, at sagens udfald var det modsatte.

Det medførte naturligvis klager til DR (eksempelvis 6/3 1988, 23/4 1989 og 10/5 1989), men alle blev afvist. DR blev også bedt om at konkretisere, i hvilke udsendelser institutionen mente at have opfyldt sin forpligtelse til alsidighed ved at lade kritiske synspunkter på indvandringspolitikken komme til orde (således 8/4 1989, 10/5 1989 og 19/6 1989). Det ønskede DR imidlertid ikke at oplyse. Endelig blev det foreslået DR at lave en høring, hvor eksperter kunne blive udspurgt af et panel med repræsentanter for alle interesserede

parter (breve af 12/5 1989 og 21/6 1989). Også det blev afvist (2/6 1989).

Klager videre til det daværende radionævn var (naturligvis) også forgæves.

I dag da?

Nu står vi så dér, hvor det har vist sig, at det var dem, DR ikke ville lege med, der havde ret, kom med de korrekte oplysninger og opstillede den prognose for udviklingen, som i dag har vist sig at være den gyldige.

Såfremt DR's journalistik er så moralsk, etisk, objektiv, neutral o.s.v., som foretagendets tro væbnere fortæller, ville udsendelsesfladen derfor i dag flyde over med analyser af, hvordan DR dengang kunne havne så langt ude i uføret, som tilfældet er. Og stemmerne fra dem, som nu har vist sig at have ret dengang, ville naturligvis lyde over DR's kanaler, hver gang DR's mikrofonholdere har brug for en kommentar til dagens begivenheder.

Såfremt Aage Frandsen havde ret, ville DR's sendeflade derfor i dag flyde over med disse menneskers stemmer.

Læserne af Danskeren er formentlig i stand til selv at vurdere, om de har hørt eller set noget i den retning.

Mogens Camres Grundlovstale

Danskerne har gennem årtusinder skabt et unikt samfund, sagde Mogens Camre i sin grundlovstale i Esbjerg

Vi er atter engang samlet for at fejre, at Danmark er et frit demokrati. For 161 år siden fik vi den første frie forfatning og enevælden ophørte.

Det betød, at landet skulle styres efter folkets ønske, gennem folkevalgte politikere. Det lød så enkelt dengang, men det var det naturligvis ikke. De gamle magthavere gav ikke så let op, så det varede en tid, før demokratiet fungerede. I 1866, da grundloven blev revideret, så vi endda et direkte tilbageslag for principperne om et styre ved folket, idet et antal folketingsmedlemmer skulle vælges af kongen.

I dag, 161 år senere, er der også grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om folket som sådant virkelig har magten i Danmark.

Vores komplicerede samfund, med alle dets beslutningslag, med afgivelse af betydelige dele af vores selvstændighed til EU, med vanskelige beslutningsprocesser i regioner og kommuner, - arbejder dette samfund virkelig i overensstemmelse med folkets ønsker? Der er jo stadig en magtelite af et fåtal af politikere og embedsmænd og meningsdannere i medier og organisationer, der mener noget andet end folket, og som træffer de væsentlige beslutninger og trækker landet i en retning, som ofte er forskellig fra, hvad flertallet af folket ønsker.

Jeg taler ikke om at sende alle store

lovforslag til folkeafstemning, men jeg vil fremhæve to centrale forhold, som jeg er sikker på ville have et andet indhold, hvis det danske folk var blevet spurgt.

1. Det første er den stadige indvandring af hundredtusinder af kulturfremmede mennesker fra ikke-vestlige lande, mennesker som er ved at nedbryde sammenhængskraften i det danske samfund, som truer velfærdssamfundets økonomi og borgernes sikkerhed, og som vil få tragisk indflydelse på vores og hele Europas fremtid. Danskerne havde – ligesom tyskere, hollændere, englændere, franskmænd og belgiere - aldrig godkendt denne indvandring, hvis de var blevet spurgt.

2. Det andet er forholdet til EU. Jeg er overbevist om, at en folkeafstemning om den suverænitetsafgivelse, der ligger i Lissabon-traktaten, ville være faldet, ikke bare her i landet men i det store flertal af udviklede EU-lande. Derfor forhindrede EU-systemet folkeafstemninger. Problemet er ikke EU-samarbejdet om alt det, jeg vil kalde teknik – altså handelsaftaler, energilovgivning, miljøpolitik, trafik osv. Det afgørende problem er, at vi ikke mere må bestemme hvem, der skal bo i vores land, at vi ikke må opretholde vore grænser, men er tvunget til at acceptere den grænseoverskridende kriminalitet, der følger, når EU lukker rene røverstater ind i unionen og giver alle ret til de samme rettigheder, som de gamle medlemslandes borgere har opbygget og betalt for. EU vil også bestemme, hvad vi må sige – de vil med lovgivning og straf forbyde os at kritisere dem, der for vindings skyld eller af politisk-religiøse grunde trænger sig ind i vore lande og kræver respekt for deres barbariske skikke og kultur. Det truer hele Europas identitet og europæernes frihed.

Det ved Europas folk, men vi må ikke styre eget land. Magtelisten mener at vide bedre. Den vil et andet samfund end folket. Foreløbig er vi på nogle områder beskyttet af vores fire forbehold. Hold fast ved dem, for de er truet af et flertal på Christiansborg.

Vi oplever i øjeblikket en række spændinger omkring den økonomiske

politik, men som i virkeligheden handler om hele det danske samfunds udvikling.

Der er grund til bekymring over, at et stort antal af danskerne slet ikke har fattet, hvad der foregår i verden omkring dem. Lad mig udtrykke det helt enkelt: Den danske stat og de danske kommuner bruger flere penge, end vi har. Samtidig får vi stadig vanskeligere ved at tjene flere penge, fordi konkurrencen fra verden udenom – og vel at mærke ikke bare udenom Danmark, men udenom Europa – er for hård.

Men vi betaler verdens højeste skatter. Hvorfor er der så ikke penge nok til de offentlige udgifter? Det er meget enkelt: fordi der er for mange i Danmark, som ikke bidrager til samfundet. Vi har modtaget en indvandring fra ikke-vestlige lande, som er ved at ødelægge velfærdssamfundet. Nok er der nogle af disse indvandrere, der arbejder, men det er alt for få i forhold til dem, som kommer som rene klienter. Ser vi på hele gruppen af disse indvandrere, koster de et nettotab for statskassen på 24 mia kr. om året. Det er lige 24 mia.kr. vi skal spare, har I bemærket det? Hvis vi ikke havde nogen indvandrere fra ikke-vestlige lande, ville trækket på alle dele af den offentlige sektor være meget lavere, og der ville være balance mellem skatteindbetalingerne og statens og kommunernes udgifter.

Ubalancen i samfundsøkonomien er det grundlæggende problem bag VOK's genopretningsplan. Et velfærdssamfund er et forsikringselskab, men Danmark er blevet et forsikringselskab, som betaler erstatning til en hel masse mennesker, som ikke har betalt forsikringspræmien. Et sådant forsikringselskab går fallit. I flg. Velfærdskommissionen bliver underskuddet på samfundets balance større og større i takt med, at der bliver flere indvandrere og deres efterkommere, som ikke virker på lige fod med danskerne. Det betyder nedskæringer i velfærden og højere skatter.

Som alle ved, ønsker Dansk Folkeparti ikke denne indvandring, men så længe vi ikke har 90 mandater kan vi ikke sende de inaktive indvandrere hjem.

Derfor tvinges vi til at hæve skatterne og også til at skære ned på velfærden.

Lad mig understrege, at det er de bedst stillede skatteydere, som på grund af øgede skatter betaler den største andel af genopretningspakken. Det kan man hverken høre i den socialdemokratiske propagandasender, Danmarks Radio, eller på TV2, som begge metodisk og med stor dygtighed misinformerer om både VOK's plan og om den røde fidus-plan.

Den politiske opposition i S og SF er selvfølgelig ikke så dum, at de selv tror på de hovedløse forslag, som de fremsætter. De har ingen plan, som løser de aktuelle problemer, deres forslag er rene anti-løsninger på de problemer, vi står overfor. Man snyder vælgerne til at tro, at vi har valget mellem VOK's økonomisk stramning på den ene side og på den anden side en hel masse gratis velfærd betalt af en umærkelig forøgelse af arbejdstiden. Hvis det var så let, havde vi da selvfølgelig valgt den løsning. Men det er ren fup. Sagen er, at S og SF ikke drømmer om at gøre det, de siger – de ved, at et valg først kommer om halvandet år – sagen er, at S og SF kun har et alternativ, og det er meget højere skatter. S og SF vil købe sig til stemmer med danskernes egne penge.

Danmarks situation med alt for mange klienter, som aldrig har bidraget og aldrig kommer til at bidrage til at betale regningerne er alvorlig. Ganske vist er det sådan, at Danmark på utallige områder har klaret sig langt bedre end næsten alle lande i denne verden. Den arbejdsde befolkning i Danmark – fra skibsræder Møller til yngste lærling i maskinfabrikken – er effektive og dygtige. Under højkonjunktoren har det skabt så store skatteindtægter, at den nettogæld, VOK-regeringerne overtog i 2001, var

bragt ned til nul i 2007. Siden har den økonomiske verdenskrise øget gælden noget, men den er meget lavere end alle eurolandenes, lige bortset fra bankstatens Luxembourg. Det er derfor, vi ikke er tvunget til helt så vidtgående økonomiske stramninger, som dem, I kan høre om i de fleste andre lande.

Men det må ikke få os til at tro, at verden stadig ser ud, som den har gjort i de foregående tre-fire årtier. Hele verden undergår i disse år voldsomme ændringer. Danskerne vil i de kommende år blive nødsaget til at vågne op af tornerose-søvnen og forstå, at vi skal gennemføre omfattende reformer af vores samfund, hvis vi skal overleve med noget, der bare ligner et velfærdssamfund.

* Vi har verdens ubetinget dyreste offentlige sektor og som følge deraf verdens højeste skatter.

** Vi har en større andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder – 16 til 65 år – ansat i den offentlige sektor, end noget andet land i verden. Det drejer sig om over 28 pct. af de arbejdsduelige, hvor EU-15 ligger på 19 pct.

*** Vi har verdens absolut dyreste folkeskole – omtrent dobbelt så dyr som EU's gennemsnit – og vi ved, at tæt ved en femtedel af alle elever er funktionelle analfabeter, når de går ud af 9. klasse. At lærerne kun arbejder en tredjedel af arbejdstiden betyder alene 4,6 mia kr. i merudgifter i forhold til OECDs gennemsnit for læreres arbejdstid.

**** Vi har over 800.000 mennesker i aldersgruppen 16-65 år, som modtager overførselsindkomst, og heri er ikke medregnet SU-modtagere. En meget stor andel af de 800.000 er ikke etniske danskere.

***** Vi har hospitaler, hvor der ikke er personale til at få gjort ordentligt rent og vi har for få til at passe svagelige gamle mennesker.

Af disse grunde har vi altså i øjeblikket underskud på statens budget – dvs. at udgifterne er større end de penge, vi får ind med verdens højeste skatter.

S' og SF's forslag gør kun problemerne større. Endnu højere offentlige udgifter vil forringe Danmarks konkurrenceevne endnu mere. Hver en krone, vi betaler i skat skal komme fra produktionen, fra lønningerne. Den offentlige sektor er en del af landets produktionsomkostninger og når produktionsom-

kostningerne bliver for høje, kan vi ikke konkurrere. Det er ikke kun slagteriarbejderne, der bliver ledige, fordi deres arbejde flyttes til mere konkurrencedygtige lande.

Overalt i Danmark ser vi, at mennesker i erhverv, som ikke har et højt videniveau, bliver ledige. Arbejdet overtages af mennesker langt herfra, ofte på den anden side af kloden, mennesker som gerne arbejder for brøkdele af de danske lønninger. Samtidig rammes danske arbejdere af, at EU har påført os en ublu konkurrence i form af fri adgang for østeuropæere, der arbejder her i landet på langt ringere vilkår, lønmæssigt og sikkerhedsmæssigt end danskere. At de så snyder i skat og får børnepenge med hjem gør kun EU's såkaldte servicedirektiv endnu mere grotesk.

Der er grund til at understrege, at Danmark alligevel stadig forekommer at være verdens smørhul, men verden er ikke mere sådan, at man kan hygge sig i smug, medens verden brænder udenom vores vugge, som Jeppe Aakjær skrev i digtet.

Situationen er, at verdens befolkning vokser med foruroligende fart og at befolkningstilvæksten så at sige udelukkende finder sted i de fattige, ikke-bæredygtige lande. Det problem skal ses samtidig med erkendelsen af, at klodens ressourcer ikke er uendelige. Op mod en milliard mennesker lever på eksistensminimum, og da det skyldes disse menneskers og disse landes kultur, må vi erkende, at vi faktisk ikke har nogen midler til, inden for en rimelig tid, at få dem til at leve anderledes.

De to problemer: overbefolkningen og ressourceknapheden er baggrunden for de fundamentale spændinger i verden. Hvis I ser på spændingsfelterne i verden i dag: Mellemøsten, Afrika, Sydøstasien og Nordkorea, så vil I se, at der er tale om en voldsom befolkningsudvikling, ringe produktion og stor ulighed. Det er sådan, at medens lande som Kina og Indien drøner fremad i økonomisk udvikling, så hindrer den islamiske civilisation enhver udvikling frem mod nutiden. Det samme kan siges om kommunismen i Nordkorea.

Først og fremmest de islamiske lande står tilbage som denne verdens tabere på grund af den islamiske kultur. Denne kulturs fastlåsnings af enhver udvikling

skaber store indre stridigheder, og der går ikke en dag, uden at disse stridigheder fører til blodsudgydelser, internt i de islamiske lande og til terror ud over islams grænser.

Underudviklingen skaber et voldsomt udvandringspres og i takt med, at islamiske folk vandrer ud, påfører de andre lande deres ødelæggende kultur, som er uforenelig med vestlige værdier og de anretter store skader i de lande, de kommer til. Efter at Europa i det 20. århundrede havde fået udviklet sin underklasse til mellemklasse, har vi fået en ny underklasse af indvandrede med muslimsk kultur – mennesker, som ikke vil det samme samfund som vi, og som i vidt omfang bekæmper vore love, vores sikkerhed.

Modsat de muslimske lande sker der altså i disse år en stærk udvikling i nogle af verdens folkerigeste lande: Kina, Indien, Rusland og Brasilien. Landene er fortsat præget af stor ulighed og rummer endnu mange fattige, men i første omgang vil op mod en milliard mennesker i disse lande kræve – og skaffe sig – en levefod, der kan sammenlignes med vores. Det stiller krav om flere ressourcer: energi, vand, dyrkbar jord – alt sammen noget, der er knaphed på.

Vi må forstå, at udviklingen i disse lande, BRIK-landene kaldes de i en forkortelse: Brasilien, Rusland, Indien, Kina, vil udgøre en alvorlig konkurrence for Europa og USA indenfor de næste tyve år, og derfor må vi lægge kursen fuldstændig om. Vores ressourceforbrug er alt for højt, vores vækst og vores produktivitet er alt for lav, og formår vi ikke at gøre noget ved det, mister vi ikke blot vores økonomiske grundlag men også vores politiske og kulturelle førerstilling i verden.

Desværre er der mange, som tror, at der er nemme patentløsninger, der fritager os for at forholde os til problemerne. Vi griner lidt af de fjollede grækere, der i stort tal går på gaden og protesterer over, at de ikke kan bruge mere end de producerer, men den danske fagbevægelse leverer beviset på, at der er mange her i landet, som ikke er kloge.

Det rigtige Danmark har imidlertid en fordel frem for næsten alle andre lande. Vi har evnerne til at ændre tingene, hvis vi selv vil. Jeg deltog for to uger siden i et møde i en tænketank, som jeg er medlem af. Spørgsmålet blev rejst, hvil-

ke egenskaber hos danske ledere, der havde betydet, at vort lille land rummer verdens største container-rederi, verdens største vindmøllefabrik, verdens fremmeste medicinalfabrikker, verdens fremste virksomhed indenfor cementindustrien og en stribe andre virksomheder i verdenseliten. En af deltagerne gav svaret - tre egenskaber – 1. evnen til at etablere rutiner, 2. evnen til at sikre, at disse rutiner følges, og 3. evnen til at nedbryde rutinerne igen og opbygge andre, når forudsætningerne ændrer sig.

Jeg har set, at Helle Thorning og hendes løjtnant, Villy Søvndal, vil have os til at arbejde 12 minutter mere hver dag, for de tror, at det vil redde os. Må jeg gøre opmærksom på, at en stor del af danske lønmodtagere arbejder meget mere end de officielle 37 timer og de som virkelig trækker læsset og får sat Danmark og danske produkter på verdenskortet arbejder 60 - 70 timer om ugen. Det virkelige problem er ikke, at den arbejdende dansker arbejder for lidt. Problemet er, at der er for få, der arbejder.

Vi har som nævnt 800.000 mennesker i aldersgruppen 16-65, som modtager overførselsindkomst. Det er helt, helt uholdbart. Det kan ikke nytte at tro, at det er naturligt. Mindst halvdelen kunne arbejde, hvis vi ikke betalte dem for at lade være. Det nytter ikke at tro, at den ikke-uddannede gruppe kommer i arbejde, når der kommer et økonomisk opsving. De fleste af deres jobs er for altid gået tabt i den internationale konkurrence, som vi har set det med slagteriarbejderne. Det er i lyset af det problem, at Dansk Folkeparti har fået gennemført halveringen af dagpengeperioden. Det vil helt klart være et incitament til ikke at gå i frø - eller til spilde, i langvarig venten, for det er afgørende for en ledig at komme i gang hurtigt, og i den forbindelse uddanne sig til en ændret verden.

Danskerne må se i øjnene, at vi ikke kan overleve med den nuværende levefod, hvis ikke vi bliver lige så dygtige som dem, vi skal konkurrere med i en åben verden. Derfor må der turbo på uddannelsessystemet, og der må i den forbindelse gøres op med tåbelige aktiveringskurser, hvor folk intet lærer.

Jeg vil godt dvæle et minut til ved de 800.000, som i deres aktive år modtager overførselsindkomst. I 1960'erne var den gruppe på mellem 160.000 og

180.000. Hvad er det dog, der er sket i vores samfund, siden vi sætter så mange af på et sidespor? Vi må i høj grad rette søgelyset mod oppositionen, som åbenbart overlever politisk af at have så mange, der har opgivet at forsørge sig selv, og som åbenbart er sikre stemmer for de røde partier.

En meget stor del af disse mennesker er indvandrere fra ikke-vestlige lande. Det er ganske uholdbart, at vi accepterer denne gruppes udnyttelse af den danske godgørelse.

Jeg vil sige det klart på denne grundlovsdag: Danmark kan ikke opretholde den nuværende velfærdsmodel i en verden med åbne grænser.

Vi må i gang med den vanskelige omstilling af hele velfærdsmodellen, således at retten til danske velfærdsydelser for alle raske mennesker gøres betinget af en optjening, en deltagelse livet igennem i det produktive samfund. Det må naturligvis gælde for alle, danskere som ikke-danskere. Alle skal tage et større ansvar for deres eget liv og velfærd.

Der er ikke råd til særydelser og særbehandling af indvandrere. Det er da f. eks. ganske absurd, at hvis en dansker opholder sig i udlandet i sit aktive liv, bliver hans eller hendes folkepension nedsat forholdsvis. Over for det står, at indvandrere, som aldrig har bidraget en krone til de danske skatter, får fuld folkepension, selv om de kun har været her i få år. Alle sociale ydelser gives til indvandrere uden betingelser. Jeg synes, det er at gøre nar ad de danske skatteydere.

Danmark kan ikke fortsat være hele verdens bistandskontor, selv om Helle Thorning og Villy Søvndal prædiker, at det er vores pligt. Oppositionen forhol-

der sig totalt uansvarligt til enhver form for ansvarlig økonomisk politik, og prøver at fortælle vælgerne, at deres luftige og smertefri forslag kan redde landet. Men de har slet ingen plan. Sangen om evig omkostningsfri velfærd er falsk og det vil vi arbejde på at få vælgerne til at indse.

De kommende år vil yderligere kræve to ting: en revolution i et alt for sløvt uddannelsessystem og en teknologisk revolution i retning af det, som med et dårligt udtryk kaldes grøn teknologi.

Det første område, hvor vi skal ændre på rutinerne er altså uddannelsen. Vores folkeskole er reelt brudt sammen og tæt ved en femtedel forlader som sagt 9. klasse uden evne til at læse, skrive og regne. Nu er det emne, som man ved, kommet på dagsordenen fordi Socialdemokraternes formand fru Helle Thorning har åbenbart, at hun sender sin datter på den ansete Ingrid Jespersens privatskole. Det er der med god grund sagt mange kritiske ord om, fordi fru Helle har haft travlt med at bebrejde andre forældre, at de tager deres børn ud af folkeskolen, men når det er sagt, har Helle Thornings beslutning gjort det lysende klart for alle dem, der ikke vidste det, at folkeskolen ikke fungerer mere.

Socialdemokraterne og SF vil løse ethvert problem ved at bevilge flere penge, men det hjælper ikke. Vores folkeskole er verdens dyreste og flere penge vil være smidt lige ned i et bundløst hul. Det, der er brug for, er at ændre fundamentalt på de krav, samfundet stiller til børn og deres forældre. Der skal en helt anden disciplin til. En disciplin som hos dem, vi konkurrerer med, kineserne og japanerne. Når folkeskolen svigter, går det ud over alle efterfølgende led i uddannelsessystemet. Uanset at vi har gode og kvalificerede mellemuddannelser, taber vi alt for mange i folkeskolen og de kan ofte ikke samles op bagefter.

I Danmark er det blevet sådan, at det er lige meget, om man gider eller ikke gider. Man kan sagtens få et godt liv, selv om man ikke gør noget som helst for det – de som trækker læsset i vores samfund skal jo til at betale for dem, som ikke gider. Det må vi lave om på.

Alle ansvarlige forældre, som har råd, sender deres børn i privatskole, men ikke alle har råd, og gode skoler skal ikke være forbeholdt dem, som kan betale det ekstra bidrag til en privatskoles drift.

Vi må sætte spørgsmålstegn ved, om en fælles folkeskole for alle kan komme til at fungere i et samfund med flere kulturer. Lad mig delagtiggøre jer i en beretning fra den virkelige verden:

Jeg citerer fra Berlingske Tidende den 22. maj:

”Overfor sidder Jan Bengtsson. Lærer gennem næsten 40 år på Bavnehøj Skolen i Sydhavnen, hvor han blandt andet har undervist den tidligere statsminister Anker Jørgensens (S) børn.

Gennem uger har han i Berlingske Tidende eksempelvis læst, hvordan 7.500 unge hvert år må tage dele af folkeskolen om på voksenuddannelse. Her er elever, som i løbet af ni år ikke har lært at dele fire med to. Eller elever i gymnasiet, der ikke har lært at stave til telefon. Jan Bengtsson har en forklaring på, hvorfor det sker.

»Altså, efter sommerferien skal jeg være lærer i en ny klasse. Det glæder jeg mig til, men fordi folkeskolen nu skal inkludere alle mulige elever, så bliver det en stor opgave. Der vil være 25-26 elever. Fire af dem har en diagnose, og det betyder, at der vil være afsat ekstra tid til at få dem igennem skoledagen. De hænger mere i »gardinerne«, end de sidder på stolen, og i gennemsnit er de uden for døren en gang om dagen. Det er fire styks,« siger Bengtsson og holder vejret, inden han fortsætter beskrivelsen af sin kommende klasse ud fra referater fra den nuværende lærer og

via sin position på skolen som lærer for de vanskeligste børn.

For ud over de fire har klassen fire med tunge læsevanskeligheder. De er slet, slet ikke på femte klasses niveau og kræver en særlig indsats. Endelig er der en enkelt elev, som læser på 2. klasses niveau. Og inden Jan Bengtsson igen holder en pause for at få vejret, så fortæller han, at 80 procent af eleverne er indvandrere.

»Det gør det ikke nemmere med hensyn til forældrekontakt og hjemmearbejde. Klassens lærere har gjort det fantastisk, men kan I nu forstå, at det er svært?«

Jeg vil ikke citere hele interviewet, men I skal lige have slutningen:

”Klokken er tretten, og han er færdig i dag. Carsten finder buskort, og drengene siger farvel. Den ene skal hjem til farmor, som har været i Danmark i 50 år, men ifølge drengen taler hun ikke et ord dansk. Her er ingen at lave Jans regnestykker sammen med. Ingen snak om demokrati, finanskrise eller dansk ishockey-optur.

Blandt andet derfor har OBS-klassen en stor samling videobånd fra genbrugspladsen med danske titler som Olsen-banden. Så lærer de lidt om at bo i Danmark. Dog var der en somalisk far, der mente, at Lotte Tarps bare bryster i »Olsen-banden i Jylland« var porno.

En anden af drengene ved ikke, hvad han skal svare på spørgsmålet om, hvad han vil være i fremtiden. Også han er indvandrer. Han har en storebror, men han ved heller ikke, hvad storebroderen gerne vil.

Men nogle lærer via Jan og Carsten, hvad der er op og ned. En af de tidligere elever er gået under jorden et eller andet sted inde i København. De tyrkiske kammerater har banket på hans dør og meddelt, at nu var det hans tur til at lave indbrud.

»Ikke alle har muligheden for at sige nej. Når man går på skole i Sydhavnen, så er man også tæt på en af de kendte indvandrerbander i København - Sjælør-banden.«

Jan Bengtsson kigger igen på mig:

»Kan I nu forstå, hvor svært det er?«

Jeg vil føje til: kan I forstå, at det er en underskudsforretning?

Efter min opfattelse har vi ingen chance for at få de vanartede drenge med indvandrerbaggrund til at ændre kultur ved at give dem frit slag til at ødelægge folkeskolen. I mine øjne er det en absurditet, at de og deres forældre overhovedet er i Danmark. I det omfang, vi ikke kan sende dem hjem, hvor de hører til, må der sættes ind med både økonomiske og disciplinære foranstaltninger mod dem og deres forældre. Ikke de vattede gode råd og underdanige henstillinger, men en indsats, som selv barbarer kan forstå. Og så mener jeg i øvrigt, at enhver kriminalitet skal føre til hjemsendelse. Indvandrere kan jo her i landet gøre ting, som aldrig ville gå i deres hjemlande, og vi huser potentielle terrorister, som har fundet et sikkert asyl i Danmark.

Det næste problem er naturligvis, hvad vi danskere skal arbejde med. Det korte svar er, at vi skal lave det, som kinesere og indere ikke kan lave lige så godt til en tiendedel af vores pris.

Det grundige svar er, at en økonomisk krise kun overvindes, hvis det lykkes at foretage et skridt ind i en ny teknologisk fase, og den nye teknologi, verden behøver, er det, vi kalder grøn. Verden har et enormt behov for ny energi. Vi må gøre os fri for afhængigheden af olie og andre fossile brændstoffer, dels fordi de skader klimaet, dels fordi de fleste kendte ressourcer ligger i hænderne på fejlslagne stater, der støtter terrorisme og ustabile stater, hvis tilhørsforhold kan være tvivlsomt. Men det er ikke kun energi, der er mangel på. Principielt er der mangel på alt. Den fremherskende økonomiske naturlov er knaphedens lov. Vi skal blive bedre til at producere alt det, der er knaphed på. Vejen går over uddannelse og forskning.

Danskerne har gennem årtusinder skabt et unikt samfund. Selv om vi er et lille land, har vi vist, at vi kan noget særligt. Ole Rømer, Tycho Brahe, H.C. Ørsted, H. C. Andersen, Carl Nielsen, Jacob Ellehammer, Niels Bohr. De bedste i vores land kan noget særligt. Danske ledere er efterspurgt over hele verden. Vi skal arbejde på at uddanne flere, som kan noget særligt – vi skal dyrke de dygtige og flittige mennesker, uden hvilke Danmark ikke har nogen fremtid.

Vi samles på denne grundlovsdag og vi vil samles igen år efter år. Vi vil være om dette lands frihed og selvstændighed, om de værdier, Danmark er bygget på. Vi vil have vort Danmark tilbage. Lad mig slutte med Johannes V. Jensens ord:

*Hver spån du finder i Danmarks jord,
Er sjæl af dem, der har bygget riget.
Vil selv du fatte
dit væsens rod,
skøn på de skatte,
de efterlod!*

Opgør indefra

Den i Tyskland tyrkisk fødte bosiddende forfatter og skuespiller Sema Meray leverer i et essay i den velanskrevne tyske avis *Die Welt* d. 22. juni 2010 under overskriften ”Profet i eget land” en skarp kritik af unge tyrkiske mænds macho-kultur samt af politikernes berøringsangst, eftergivenhed og misforståede godhed over for indvandrere i Tyskland.

Hun skriver, at så lang tid den tidssvarende politiske godhed over for immigranter, som også gennemsyrrer de fleste tyske medier, hersker næsten uimodsagt, vil der ikke blive taget om nældens rod og dermed ikke stillet krav og vist konsekvens over for de muslimske indvandrere i Tyskland, hvilket ifølge Sema Meray er den eneste farbare vej, hvis en integration – bare nogenlunde – nogensinde skal kunne finde sted.

Sema Meray fremhæver det groteske i, at alt imens den ene undersøgelse efter den anden viser, at unge muslimske hankønsvæsener er adskillige gange mere voldelige end de tyske og endog er klar til at bruge vold for at fremme islams sag, bliver ansøgninger om nye moskebyggerier godkendt af kommunale myndigheder for slet ikke at tale om blåstempling af islamistiske foreninger og indførelse af undervisning i islam i nogle af de store tyske byer.

Ifølge den tyrkisk fødte forfatter skal der ikke længere gives tilladelse til moskebyggerier, så længe der fra muslimsk side ikke vises gensidig tolerance, som, hun finder, er problematisk for en religion, der har som mål at udbrede sig og underlægge andre religioner.

Sema Meray slår fast, at jo mere religiøsitet vokser i de muslimske miljøer, jo mere vokser uviljen i disse kredse mod integrationen. Møder tyrkiske mænd - ligegyldigt i hvilken aldersgruppe - selvbevidste og emanciperede kvindelige landsmænd i Tyskland, reagerer de meget aggressivt. Med denne aggressive adfærd viser de deres afmagt

over for den kendsgerning, at de har mistet kontrollen over noget, som de anser for deres retmæssige ejendom, nemlig deres muslimske kvindelige landsmænd.

Sema Meray beskylder imamerne for at forstærke traditionelle patriarkalske og forbenede værdiforestillinger og for at modvirke alle integrationsbestrebelser. Eftersom kun få muslimer er i stand til at læse og forstå koranen, er de prisgivet imamernes udlægninger. En debat mellem den kristne og den muslimske kultur besværliggøres af, at muslimer ikke må stille spørgsmålstejn ved lydigheden over for Allah og ved koranens ord. Et faktum som Sema Meray på længere sigt ser som en trussel mod den demokratiske samfundsorden i Tyskland.

Sema Meray slutter sit essay af med et opråb til de politisk korrekte. Hun beder dem direkte om at vågne op, komme ud af elfenbenstårnet, se realiteterne i øjnene og droppe deres mangeårige overtolerante holdninger til muslimske indvandrere, for, som hun skriver, burde valgresultaterne i vore nabolande (læs: Holland, Belgien, Østrig og Danmark) være en øjenåbner. Koncepter til holdbare løsninger skal findes, ellers bryder samfundsstrukturene sammen.

Søren Jensen

Rettelse

I sidste nr. af *Danskeren* er Marianne Jelveds opgørelse over udlændingeomkostninger omtalt 2 gang – s. 4 og s. 14. Ved en fejl er beløbsangivelse sidstnævnte sted blevet til 30 milliarder i stedet for de s. 4 angivne – korrekte – 10 milliarder.

OH

Europas planlagte islamisering

2. del: Fakta om islamiseringen af Danmark

I majnummeret bragte vi den første af fire dele dokumentation af Europas planlagte islamisering omhandlende ”De politiske, ideologiske og religiøse baggrunde for Europas islamisering”.

I dette nummer bringer vi 2. del, som omhandler islamiseringen af Danmark..

3. del og 4. del, som bringes i kommende numre, vil omhandle henholdsvis ”Første resumé om islamiseringen af Danmark” og ”De vestlige bidragydere til islamiseringen af Danmark”.

Forfatteren er den tyske blogger Michael Mannheimer.

Oversættelse: Tomas Kierstein.

Igennem årtier var Danmark et af de få lande, der over hele verden blev anset som et eksempel på et sted med fredeligt fællesskab og et tæt på perfekt socialsystem. Ikke kun i Europa blev den lille stat til et forbillede: En høj grad af miljøbevidsthed, et af verdens bedste uddannelsessystemer og en lav kriminalitetsrate var grundhjørnestene i en årtier lang liberal politik, gennemført af det danske Socialdemokrati.

Men i 1990'erne indfandt - parallelt med en eksploderende indvandring fra primært islamiske lande - nøgternheden sig gradvist. Danskerne konstaterede til deres forskrækkelse, hvor mange muslimer, der allerede boede i deres betydeligste byer, og i hvor liden grad (om nogen overhovedet) disse var indstillet på at integrere sig i det danske samfund. Tværtimod: Muslimernes førere begyndte mere og mere tydeligt at angribe danskernes livsstil. De formulerede deres foragt for "vestlig dekadence" i tiltagende stærke vendinger.

Kun gradvist og alt for langsomt begyndte enkelte danskere at forstå, at de med muslimerne havde hentet en gruppe mennesker til deres land, der ikke alene manglede venlige følelser over danskernes klassiske værdisæt - troen på ret til frihed for den enkelte, ytringsfrihed, kvinders ligeberettigelse og tolerancen over mennesker med en anden afstamning - men derimod med tiltagende hyppighed og skarphed bekæmpede disse værdier direkte. I

stedet for den angivelige "vestlige dekadence" stod de fast på islams arkaiske samfundsmodel, som de på kort eller lang sigt ønskede at indføre i Danmark som den eneste gyldige tros- og retsmodel.

Også i Danmark arbejder islam, som i alle de andre lande, der hører til *Krigens hus(a)*, på en massiv infiltration, der på mellemlangt sigt har til formål at omskabe det liberale Danmark til et islamisk Danmark. På deres internetside har Danmarks Islamiske Parti for længst kundgjort deres snarlige overtagelse af magten i Danmark. Dette partis eneste erklærede mål er på kortere eller længere sigt, gennem besættelse af nøgleposter, at omkalfatre Danmark til en islamsik stat. Derudover truede de med at "forkert behandling af muslimske børn", ville blive besvaret ved at anstifte til uroligheder fra muslimernes side.

Generelle kendsgerninger

Som mange andre vestlige stater har Danmark problemer med muslimsk bølgevæsen. Og det er ikke kun opstået i kølvandet på Jyllandspostens offentliggørelse af de såkaldte muhammedtegninger i september 2005. Allerede i 1999 hærgede dusinvis af unge i den overvejende muslimsk beboede bydel Nørrebro i København, mens utallige politifolk så passive til. Disse muslimer smadrede omtrent hundrede vinduer, stak biler i brand og kastede med sten på politifolk. I flg politiet var optøjerne forbundet til en retsbeslutning om at udvise en i Danmark boende tyrker. Ercan Cicek, som han hed, skulle efter udståelse af en tre år lang fængselsdom udvises til Tyrkiet. (14)

Man kan også erindre sig de to seneste tilfælde af muslimske optøjer i Frankrig, hvorunder tusinder af biler afbrændtes og ødelagdes, brandbomber blev kastet mod offentlige busser og politifolk blev beskudt med jagtgeværer. Muslimernes budskab ikke bare i Danmark og Frankrig er tydeligt: Vi er de fremtidige herrer i landet!

I kølvandet på de ugelange, rasende protester over Jyllandspostens offentliggørelse af de såkaldte muhammedtegninger (resultatet var 140 døde

og over 800 sårede på verdensplan) blev Danmark også kritiseret af vestlige regeringer. Både talsmanden fra USAs udenrigsministerium Sean McCormack og den britiske udenrigsminister Jack Straw kaldte tegningerne for "fornærmende".

(a): Islamisk betegnelse for de områder, der stadig er i hænderne på "vantro".

McCormack udtalte; at der til ethvert demokrati hører

"for uden ytringsfrihed også en respekt for og et hensyn til mindretallets rettigheder." (15)

Med sin kritik sigtede McCormack til det muslimske mindretal, som angiveligt blev undertrykt af danskerne.

Muslimerne har alle dage prist deres egen angivelige tolerance over religiøse mindretal i høje toner. Således beskriver den tyske islam-konvertit, jurist, tidl. diplomat og forfatter til talrige bøger om islam Murat Hoffmann mindretallets rettigheder indenfor islam som

"den mest liberale stat for anderledesstænkende, som er kendt eller gjort til standard noget sted i verden." (16)

Det er en af de mange myter om islam, der ikke kan stå for en nærmere prøvelse. Lad os se på et eksempel fra Danmark på, hvordan islam agerer overfor ikke-muslimske mindretal.

Danske urindbyggere må genhuses p.g.a racistiske muslimer (17)

Øen Grønland hører som selvstyrende område til den lille stat Danmark. Men det er flere år siden Grønlands urindbyggere *Kalaallit* (18) har kunnet færdes trygt på gaden i Danmark. Muslimer kaster nemlig både sten efter dem og angriber dem på flere andre måder. Grunden er lige så ufattelig som grotesk: Mange tilhængere af "fredens religion" (islam red.) anser nemlig de grønlandske urindbyggere for "vantro", ja for at være "vilde dyr", som ikke har nogen menneskerettigheder.

Selvom den danske stat har gjort sig talrige anstrengelser for at overbevise muslimerne om, at grønlænderne er

mennesker og ikke vilde dyr, har forholdene ikke forbedret sig på området. Selv en til formålet oprettet internetside (se nedenfor) på arabisk har ikke hjulpet, men snarere forværret tilstandene. Allerede i 2007 kunne Kalaallits årligt tilbagevendende folkefest (den 21. juni) kun afholdes under politibeskyttelse. I 2008 blev festen, som resultat af den tiltagende muslimske voldsudøvelse, fuldkommen afløst.

De grønlandske urindbyggere har måttet opgave deres elskede fodboldspil, for muslimerne kaster sten på dem, når de træner på den bane, som de selv har anlagt.

Angrebene har antaget et sådant omfang, at Kalaallit nu barrikaderer vinduerne i deres hjem, for at muslimerne ikke skal trænge ind i deres lejligheder.

Myndighederne kender til problemerne, og de reagerer, som kun myndigheder kan finde på, i et land, der er regeret af *Gutmenschen*. I stedet for at gribe om nældens rod og anholde samt udvise overfaldsmændene, betaler bystyret i Århus for, at alle Kalaallits, der af frygt for muslimerne ikke længere tør være i deres boliger, flyttes ud på landet. En fremgangsmåde, som i lyset af den stigende muslimske befolkning i hele Danmark har en ret begrænset fremtid. Johanne Christensen, en kvinde fra gruppen af Kalaallit, der har taget imod tilbuddet om genhusning, udtaler:

"Jeg kunne ikke holde ud at være mål for deres vedvarende overgreb."

Det har udelukkende været arabere og somaliere, der har angrebet grønlænderne.

"De har simpelthen ingen respekt for os." Muslimer har sagt til grønlænderne *"at de skulle pisse af, fordi Danmark er*

deres (muslimernes) land." (20)

Bortset fra et par ubetydelige danske lokalblade har de europæiske medier indtil nu været tavse. Tværtimod betegner *Süddeutscher Zeitung*, der er førende i politisk korrekt fortrængning og benægtelse af *"den angiveligt truede islamisering"* (21), de få advarende stemmer som gale, vanvittige eller fremmedhadere, og overhælder dem på andre måder med spot og giftigheder.

Også menneskerettighedsorganisationerne, der ellers, ved den mindste fejl fra en vestlig regerings side, er klar til at foranstalte verdensomspændende opklarings- og protestaktioner, er mærkværdigt stumme om de muslimske overgreb mod grønlænderne, som de til dato ikke har ytret et eneste ord i protest imod. For som det gælder for de fleste vestlige kunstnere, intellektuelle og journalister, mister også de vestlige forkæmpere for frihed og menneskerettigheder deres mod lige nøjagtig dér, hvor islam begynder - og muterer, under indtryk af dette totalitære teokratis ildevarslende beslutningskomité, der omfatter at true sine modstandere med mord og ikke være bange for at gøre alvor af det, til en pludselig tilstand af fejhed og stammende forløjethed.

Under ingen omstændigheder har en demokratisk valgt regering, der ikke formår at beskytte en af sit riges oprindelige folkeslag mod voldsudøvelse fra indvandreres side, fortjent betegnelsen "regering". Genhusningen af Kalaallit opfattes af muslimerne som det, det også i realiteten er; nemlig endnu en akt i Danmarks underkastelse overfor islams krav om herredømme - og dermed som inddirekte opfordring til ufortrødent at fortsætte den succesrige strategi med terror mod vesten.

Den tidligere nævnte kritik af Danmark, for angiveligt ikke at respektere sit muslimske mindretal, er en farce, set i lyset af det had og respektløshed, som muslimer i Danmark udviser overfor danskerne. Og den er en skandale, når man ser på, hvordan det *de facto* står til med mindretalenes rettigheder i de islamiske lande (a).

a) Kendsgernerne i tal: Alene i løbet af de seneste 50 år er antallet af kristne og jøder i Mellemøsten (udenfor Israel, red.) faldet med 95% - grundet forfølgelser.

Mens de jødiske og kristne urområder, hvori begge disse religioner blev prak-

tiseret i århundreder før islams opståen, i dag er tæt på at være "renset" for kristne og jøder, bliver det kristne Europa hele tiden mere og mere islamisk. Antallet af kristne og jøder, der har måttet forlade deres hjem i Mellemøsten, kan meget vel være endnu højere. Derom skriver *der SPIEGEL*: *"Der findes ingen troværdige opgørelser over antallet af kristne og jøder i Mellemøsten. Det skyldes dels, at der ikke foreligger noget statistisk materiale, dels, at det ville være alt for politisk sprængfarligt at lave sådanne statistikker."* I virkeligheden har kristne på verdensplan aldrig været så forfulgte for deres tro, som de er nu. Hvert tredje minut dræbes en kristen pga. sin tro - overvejende i muslimske lande. Den Katolske Kirke i Schweiz beretter, at mere end 100.000 kristne årligt grundet deres tro dræbes eller torteres til døde af muslimer. I flg *Det internationale Selskab for Menneskerettigheder* bliver mere end hver tiende kristne på verdensplan, mere end 200 millioner mennesker, hvert år udsat for diskrimination og vold. I en fjernsynsdokumentar, sendt på *PHONIX*, med temaet "Forfulgte kristne", hed det: *"I mange islamiske lande lever kristne i fare. Den grundlæggende ret til religionsfrihed er i disse lande kun til stede på papiret."* Iflg. menneskerettighedsorganisationen *Open Doors* forfølgelsesindeks fra 2005, 2006, 2007 og 2008 er forfølgelse af kristne den på verdensplan i særklasse mest udbredte type forfølgelse p.g.a tro.

"Millioner af kristne lider grundet deres tro under negativ forskelsbehandling og forfølgelser - det være sig i islamiske lande, under totalitære regimer eller i områder præget af vold og lovløshed. De betragtes som andrerangsborgere, der berøves selv de mest basale humane rettigheder.", lyder *Open Doors* sønderlemmende dom over kristnes menneskeretssituation. Resultatet af dette verdensomspændende studie er både rystende og afslørende: I seks af de ti lande med de værste forfølgelser af kristne og i 37 af de 50 stater, der er omfattet i undersøgelsen, hersker islam.

På baggrund af studiet konkluderes der: *"Den fremherskende statsform i alle de 50 stater med forfølgelse er en udpræget enten statslig eller teokratisk totalitarisme."*

Uddrag af forfatterens essay **Islams verdensomspændende forfølgelse af kristne**

Se også: <http://www.hagalil.com/archiv/2007/08/christenverfolgung.htm>

Derudover belyser den, at der helt op i de højeste politiske kredse hersker en fuldkommen uvidenhed om islams virkelige væsen, der viser sig ved, at islam i så at sige alle dets lande giver pokker i mindretallets rettigheder. Især når det handler om "vantro" mindretal. For i virkeligheden er ingen anden religion så mindretalsfjendtlig som islam. Sådan beskrives det i der SPIEGEL (et af de få blade, der fra tid til anden beskæftiger sig kritisk med islam, selvom man på magasinet stadig tror på eventyret om en moderat islam.):

"...vold, terror og islamisters stigende indflydelse truer den orientalske kristenhed. I mange lande kæmper denne uglesete minoritet for overlevelse - eller søger at redde sig gennem flugt." (22)

Et billede af situationen tegnet med detaljerede kendsgerninger

Nogle af de nyheder fra Danmark, der er relaterede til den muslimske indvandring:

1. Høje socialomkostninger for muslimer i Danmark

Indvandring direkte ind i det danske socialsystem

I modsætning til politikernes vedvarende forsikringer om det modsatte forårsager indvandringen til Danmark også langt flere udgifter, end man fortæller borgerne. En dansk tænketank anslår disse udgifter til at udgøre omtrent kr. 50 milliarder (ca. 6,7 milliarder EURO) årligt. Denne undersøgelse viser yderligere, at der vil kunne spares enorme summer, hvis der lukkes for (især muslimsk) indvandring. I flg et andet studie mangler hver anden indvandrer kvalifikationer, der er tilstrækkelige til beskæftigelse på laveste niveau - det gælder især indvandrere fra den islamiske verden. Som i mange andre europæiske lande finder der i Danmark en indvandring sted, der går direkte ind i landets sociale systemer. På politisk og islamisk korrekt vis beretter medierne knap om dette forhold. (23)

Indvandrere fra den 3. verden - hvorafflertallet udgøres af muslimer fra stater som Tyrkiet, Somalia, Pakistan, Libanon og Irak - udgør 5% af befolkningen, men modtager 40% af alle sociale ydelser. (24)

I Danmark ligger indvandrernes, hvoraf 80% stammer fra islamiske lande, gennemsnitlige bidrag til skatteindtægter og BNP 41% under danskernes gennemsnit. (25)

2. Ekstrem høj kriminalitetsrate hos muslimer i Danmark

70% af alle forbrydelser i København begås af muslimer

I februar 2009 offentliggjorde den danske psykolog en bog med titlen *Blandt kriminelle muslimer - En psykologs erfaringer i København* (kan købes gennem Trykkefrihedsselskabets bibliotek - red.). Hans konklusion: *"Det er ikke muligt at integrere muslimer i de europæiske samfund."*

Her er et uddrag af et interview med Nicolai Sennels:

"Overalt forsøger man krampagtigt at integrere muslimerne, men alle disse bestræbelser synes ikke at føre til noget. I flg dansk politi og Danmarks Statistik begås 70% af alle forbrydelser i Danmarks hovedstad af muslimer. Vor nationalbank offentliggjorde for nylig en undersøgelse, der viser, at hver muslimsk indvandrer i gennemsnit koster 2 millioner kroner alene betinget gennem deres ringe tilknytning til arbejdsmarkedet. Derudover modtager de mange af vor socialstats ydelser; arbejdsløshedsunderstøttelse, omkostninger til tolkning, specialundervisning i skolen - alligevel kan 64% af alle børn af muslimske forældre ikke engang læse og skrive efter ti års skolegang - socialarbejdere og selvfølgelig mere politi."

Bogen fik følger. Nicolai Sennels: *"Mine udtalelser førte til en henvendelse, hvori jeg under trusler om fyring blev forbudt at gentage dem. I flg de danske myndigheder er det altså tilladt at sige, at de alvorlige problemer med muslimer skyldes fattigdom, medierne, politiet, politikerne eller danskerne i almindelighed. Hvad der derimod er definitivt forbudt, er for det første at diskutere indvandrernes kulturelle baggrund og for det andet at pege på deres eget ansvar for at integrere sig." (27)*

Forholdene i Tyskland identiske

Den internationalt kendte tyske historiker Hans-Ulrich Wehler fremkom allerede i slutningen af 2002 i et interview til TAZ (vensteorienteret tysk avis)

med stort set den samme konklusion vedrørende de muslimer, der lever i Tyskland:

"Forbundsrepublikken har ikke et indvandrereproblem, den har et tyrkerproblem. Denne muslimske diaspora er i princippet ikke integrerbar." (28)

Statistikkerne giver Wehler ret. Indvandrernes gennemsnitlige kriminalitetskvote var da 5,4% og dermed dobbelt så høj som gennemsnittet for den samlede befolkning. For udenlandske unges vedkommende lå tallet endda på 12%. Omkring 30% af alle mord, voldtægter og røverier begås af udlændinge - de udgør til sammenligning omkring 10% af den samlede befolkning. Især de massivt kriminelle unge kommer oftere og oftere fra indvandrerfamilier - i Berlin er det f.eks kun hver femte ungdomskriminelle, der er tysker (29). Styret i Berlin fortier dog det virkelige omfang af udlændinges andel i forbrydelserne i Tysklands hovedstad. For imellemtiden er andelen af ikke-tyskere lovovertrædere i Berlin vokset til 80%. (30)

(Beregner man, med udgangspunkt i Mannheimers angivelser, den gennemsnitlige kriminalitetsfrekvens for de 90% af Tysklands befolkning, der statistisk set ikke anses for indvandrere, og sætter gennemsnittet for denne gruppe til nøjagtig halvdelen af indvandrergruppen : $5,4/2 = 2,7$, kommer man frem til et gennemsnit på 2,4 - hvilket betyder at indvandrernes gennemsnit ikke blot er dobbelt så stort, men 2,25 gange så stort som denne "restgruppes".

Deri er der tilmed ikke taget højde for den statistiske skævvridning, der ligger i, at andre indvandrergrupper, som f.eks de østasiatiske, efter de tyske myndigheders opgørelsesmetode regnes til samme gruppe som muslimerne, men har kriminalitetsrater, der er endnu lavere end den tyske befolknings. Det samme har vist sig at være tilfældet i Danmark, hvor en mere udspecificeret opgørelsespraksis afslørede(*), at de mest belastede muslimske indvandrergrupperes kriminalitetsfrekvens nærmer sig det tredobbelte i forhold til danskerne og udgør op imod det firedobbelte af f.eks herboende vietnameseres og kineseres. - red.

* Behandlet i et foredrag holdt af Thomas Bolding Hansen på Nomos Høstmøde, september 2009. Dokumentation er i oversætterens besiddelse.)

Terror i gaderne: Stadig flere danskere flygter ud af deres byer (31)

Om det er i Danmark, Frankrig, Norge, Sverige eller Holland: Overalt tegner der sig det samme billede af gadekampe mellem muslimske indvandrere og politiet. Således beretter danske aviser om borgerkrigs-lignende tilstande i så godt som alle landets store byer, især i København og i landets næststørste by Århus. Medierne beretter også om, hvordan danskerne i stigende grad trues og tyranniseres af muslimske indvandrere. Hele bydele er forvandlet til halvislamiske territorier og dermed til *No-go-areas* for indfødte danskere. Som muslimske unge udtrykte det, under nogle week-endoptøjer i Århus; dette er nu "*deres by*" (32). Lignende udtalelser kender man fra Holland, Belgien, England, Frankrig, Sverige, Tyskland og Østrig. Danske politifolk beretter om, hvordan muslimske indvandrere spytter på dem og tilsviner dem verbalt. På politisk korrekt facon tier medierne i resten af Europa om disse ufattelige tilstande og fylder dermed deres læsere med løgn, angående de virkelige forhold i deres lande.

Drastiske fald i boligpriserne i de større byer

I mellemtiden er boligpriser i de største danske byer begyndt at falde drastisk - mens de tilsvarende viser en stigende tendens på landet. Grunden er, at de danskere, der har råd til at forlade de truede områder i storbyerne, flygter ud på landet for at finde et roligere og især fredeligere sted. Derude er andelen af muslimer - endnu - så lille, at man ikke mærker noget til de mere eller mindre dagligt forekommende optøjer i storbyerne. For i storbyerne har der længe hersket krigslignende tilstande. Men først for kjort tid siden erklærede Copenhagen Post Danmarks hovedstad for et krigsområde (*war zone*). (33)

Massevoldtgæter - et nyt og indtil for nylig uset fænomen i Danmark

Muslimer udgør kun 4% af Danmarks 5,4 millioner mennesker, men blandt voldtægtsforbrydere udgør de forholds-

vis et flertal, hvilket er et politisk set særligt sprængfarligt emne, idet langt hovedparten af de kvinder, der er ofre for voldtægterne, ikke er muslimer men kristne. Af angst for at udløse politisk uro tier de fleste medier om dette forhold. Lignende forhold hersker for andre kriminalitetsområders vedkommende (34). Hvad angår massevoldtgæter af ikke-muslimske kvinder er forholdene stort set de samme i Norge og Sverige.

MICHAEL MANNHEIMER BLOG ESSAYS UND ARTIKEL
MICHAEL MANNHEIMER ISLAMKRITIK

Eurabia: Die geplante Islamisierung Europas am Beispiel Dänemarks

Ein Essay von Michael Mannheimer

„Dank eurer demokratischen Gesetze werden wir euch überwältigen, dank eurer religiösen Gesetze werden wir euch beherrschen!“

Imam von Izmir [i]

Die Islamisierung Europas ist in vollem Gang. Die Mehrheit der Europäer

<http://michael-mannheimer.info/2010/01/20/eurabia-die-geplante-islamisierung-europas/>

3. Muslimers forfølgelse af kristne og jøder i Danmark.

Kirke i Århus betaler beskyttelsespenge

Siden sommeren 2008 har kirken i Danmarks næststørste by Århus fået roligere forhold. Efter at muslimske bøller - især i det multikulturelle tyngdepunkt Gellerup, en forstad til Århus - oftere og oftere tyranniserede kristne, betaler kirken nu muslimske "bodyguards" for at værne kirkebygningen i Gellerup mod hærværk og for at ledsage kirkegængerne fra og til deres biler. Indtil nu er ordningen en fuldkommen succes, og kirken bogfører deres udbetaling af beskyttelsespenge som en multikulturel integrationssucces. (35)

Araber ville dræbe jøder, for at forbedre islams anseelse

Hvad der kan lyde som en dårlig vits var dødeligt alvorligt ment. Den 27-årige "danske" muslim Wisam Freijeh, der stammer fra Libanon, forsøgte i begyndelsen af 2009 at dræbe to jøder ved højlys dag i den danske by Odense. I et indkøbscenter skød han gentagne gange på to jøder, der heldigvis overlevede drabsforsøget og senere måtte have speciallægehjælp til at komme sig over deres kvæstelser. I mellemtiden

har danske aviser fundet frem til følgende informationer om deres kriminelle medborger: Allerede i 2004 citeredes han i en danske avis for, at "ville forbedre indvandreres anseelse i Danmark." Det anså han for sin største forpligtelse. Desuden udtalte han, at kvinder, der forlader deres mænd, bør dræbes i overensstemmelse med islams forskrifter.

I kølvandet på mordforsøgene opfandt fiffige journalister betegnelsen "Sudden-Jihad-Syndrome": En muslims pludselige trang til at dræbe en vantro. (36)

Danske jøder søger politibeskyttelse

Muslimsk vold truer Danmarks omkring 6000 jøder, der i stigende grad må søge politibeskyttelse. Anti-Israelmarcher har udartet sig til anti-jødiske gadeslag. En organisation ved navn

Hizb-ut-Tahrir opfordrer ofte muslimer til "*at dræbe jøderne...hvori end finder dem.*" (37)

Jødiske elever må skifte skole, fordi de plages af muslimer

I august 2001 foreslog lederen af Rådmandsgade skole på Nørrebro i København, at jødiske elever skiftede skole, da han ikke kunne garantere for deres sikkerhed. Jødiske var da i en periode blevet groft mishandlet af deres fortrinsvis muslimske medelever. (38)

4. Modvilje overfor integration hos muslimer i Danmark

Muslimer holder sig mere og mere for selv

Efterhånden, som der bliver flere og flere muslimer, tager deres afsondring fra de oprindelige danskere til. I flg alle undersøgelser ønsker muslimerne i mindre og mindre udstrækning at blande sig med danskerne. En nylig undersøgelse viste, at kun 5% af de unge muslimske mænd var parat til at gifte sig med en dansk kvinde. (39)

Danmark: Elever mishandles og bankes på muslimsk skole

Også i Danmarks fjerdestørste by Odense, der har 190.000 indbyggere, lever der talrige muslimer - hvoraf

mange stammer fra Somalia. Deres børn kan gå på egen skole - ABC-Skolen i Vollsmose. Men det er en ejendommelig skole, for på den hersker der åbenlyst somaliske retsregler i stedet for danske. Svarer børnene nemlig for langsomt eller forkert på lærernes spørgsmål, bliver de, som i deres muslimske hjemstavn, ydmyget og slået: Med en kæp over fingrene og sågar også i ansigtet.

Det ønskede man i den danske by Odense i første omgang ikke at tro på, fordi tæsk i forbindelse med skoleundervisning i Danmark kun kendes fra historiebøgerne. De tævende muslimske skolelæreres kulturberigelse er imidlertid nu noget, politiet beskæftiger sig med. Skolelederen Muhammed Farah var gentagne gange blevet advaret og bedt om at sætte en stopper for volden på sin skole. Han forstår overhovedet ikke, hvorfor man hidser sig op over forholdene på skolen. For til syvende og sidst er vold jo, iflg. skolelederen, forbudt indenfor islam... (40)

Tvangsægteskaber og "æres"drab - også i Danmark

Påtvungne ægteskaber - piger født i Danmark loves som spæde væk til f.eks. en fætter i forældrenes hjemland, og tvinges senere, sommetider under trusler om drab, til at gifte sig med ham - er i Danmark et lige så stort problem, som i alle andre lande, hvor der lever muslimer. (41)

Danmark kapitulerer til muslimerne

Oftere og oftere oplever danskernbe borgerkrigs lignende tilstande i deres byer. Den tyske journalist og islamkritiker Udo Ulfkotte (forfatter til bogen *Der Krieg in unserer Städte* - red.) skriver derom:

"Efter at det i januar 2008 var kommet til alvorlige uroligheder i flere danske forstæder og storbykvarterer med store muslimske befolkningsandele - f.eks. satte unge muslimer i den københavnske bydel Nørrebro ild til beboelsesejendomme, skraldecontainere og biler, ligesom de angreb politi, brandfolk og redningsmandskab - ledte de ansvarlige sikkerhedsmyndigheder efter årsagerne. De unge havde ingen grund til at skeje sådan ud. På mediernes forespørgsler, om hvad der kunne få dem til at undlade sådanne udskjelser, opfordrede de unge muslimer politiet til at indstille enhver kontrol af indvandrere baseret på mistanke om handel med narkotika og

ulovlig våbenbesiddelse. Der måtte ikke længere foretages kontrol på baggrund af mistanke i "deres" kvarter.

Politiet reagerede allerede indenfor samme måned med at suspendere kontrol på baggrund af mistanke i de københavnske indvandrerkvarterer - der, som f.eks. Blågårds Plads og Folkets Park er højborg for østerlandske narkohandlere. Politiets skriftlige forholdsordre kom imidlertid også TV-stationen TV2-News i hænde, der, under overkriften "Politiet ændrer taktik", berettede om politiets tilbagetrækning fra indvandrerkvarterne.

Desuden måtte politiets mandskabsvogne ikke længere køre igennem disse kvarterer, fordi synet af sikkerhedskræfter frygtedes at kunne udæske de indvandrede medborgere til nye udskjelser. For fremtiden forsøges disse områder udelukkende sikret gennem de lokale politistationer." (42)

5. Terrorhandlinger begået af muslimer og muslimers støtte til terror

Folketingskandidat fra De Rød/Grønne opfordrer til terror mod danske soldater

Man kan prøve at forestille sig, at et kinesisk (*) eller et amerikansk parlamentsmedlem offentligt opfordrede Taleban i Afghanistan til at angribe kinesiske hhv. amerikanske soldater ved enhver given lejlighed.

Det var nøjagtigt, hvad der sket i Danmark. Der opfordrede den palæstinske fødte politiker Asmaa Abdol-Hamid sine muslimske brødre i Irak til at angribe og dræbe danske soldater, når de stødte på dem (43). Abdol-Hamid kom, sammen med sin familie, der var palæstinesiske flygtninge, i 1986 til Danmark, der storsindet gav hende asyl - og hvor hun nød godt af en førsteklases skolegang. Efter at have arbejdet som socialarbejder og familierådgiver, blev hun som stedfortræder valgt ind i Odense byråd for Enhedslisten. I Danmark er Fru Abdol-Hamids politiske aktiviteter indtil for nylig blevet betragtet som "*et godt eksempel på vellykket integration*" og "*kulturel berigelse*". Nu opfordrede hun offentligt til terrorhandlinger mod danske soldater i Irak. Tyske og andre europæiske medier har i vid udstrækning tiet om denne velintegrerede "danskers" opfordringer.

Efter at hun havde bekræftet sine opfordringer til at angribe danske soldater

i flere interviews, skulle man synes, at det ikke ville være holdbart for Enhedslisten at beholde hende som folketingskandidat. Men det modsatte viste sig at være tilfældet. Enhedslisten satsede nemlig endnu kraftigere på deres imellemtiden så berømte kammerat, der samtidig åbenlyst og uden nogen hævninger reklamerer offentligt for islam. (44)

* F.eks. i Uiguristan

Dusør på \$30.000 for hver dræbt dansker

En muslimsk gruppe i Danmark har udlovet \$30.000 som belønning til enhver, der dræber en jøde i Danmark. (45).

Popsanger med marokanske rødder opfordrer terrormistænkt til "at holde ud"

Isam Bachiri er marokaner, født i København. Han er sanger i gruppen "Outlandish", en gruppe der blev stiftet i Danmark i 1997. Danske medier beretter, at Bachiri støtter en 19-årig fængslet terrormistænkt med penge, tøj og ideologisk opbakning. I flere breve til den terrormistænkte opfordrer Bachiri ham til "at holde ud". (46)

6. Også i Danmark ønsker muslimerne at overtage magten

København: Mordforsøg på islamkritikere

Søndag den 21. oktober 2007 ville SIAD, en dansk islamkritisk organisation, demonstrere i København mod den tiltagende islamisering af Europa. Inden demonstrationen var begyndt, blev nogle af demonstranterne uden varsel angrebet af venstreautonome, der var bevæbnede med jernstænger. De autonome havde åbenlyst til hensigt at dræbe, og flere af demonstranterne blev alvorligt såret. Angrebet er endnu et af mange indicier for, at Europas radikale venstrefløj er parate til alt - derunder også drabsforsøg - for at støtte islamiseringen af deres egne lande. Hverken danske eller tyske medier berettede om dette veldokumenterede tilfælde. (47)

Mord ved konvertering til kristendommen

Også i Danmark må muslimer, der konverterer til kristendommen, frygte for deres liv. Sådan er det f.eks. gået en kurdisk kvinde, der lever i Danmark, og som har modtaget indtil flere død-

strusler, efter hun offentligt har forklaret, hvorfor hun vendte islam ryggen og gik over til kristendommen. Efter sin erklæring har kvinden levet under jorden, da hun frygter for sit liv (48). Mord og mordtrusler har alle dage været effektive midler for islam, til at holde sammen på *ummaen* (de troendes fællesskab. -red.) og sætte en stopper for intern kritik og evt. opløsningstendenser. Terror indadtil og udadtil er de sikre kendetegn på denne religion med licens til at dræbe, også kendt som "fredens religion."

Et islamisk Danmark som mål

Islamiske ledere erklærer åbent, at deres mål er indførelsen af islamisk ret - *Sharia* - så snart andelen af muslimer i Danmark er blevet stor nok - hvilket vil ske i en ikke ret fjern fremtid. En sociolog anslår således, at hver tredje indbygger i Danmark vil være muslim om 40 år. (49)

Litteraturliste til 1. og 2. del

1. Zitiert nach Gernot Facius, DIE WELT vom 06.10.2001
2. Jürgen Trittin, zitiert in: „Die konservative Informationsbasis im Internet“ (<http://www.konservativ.de/radikal/trittin.htm>)
3. <http://newsgroups.derkeiler.com/Archive/De/de.soc.politik.texte/2005-09/msg00009.html>
4. Miriam Lau: „Risiko Deutschland“ – Joschka Fischer in Bedrängnis. In: Welt-Online, 7. Februar 2005; http://www.welt.de/print-welt/article423170/Risiko_Deutschland_Joschka_Fischer_in_Bedraengnis.html
5. Khomeini, zitiert u.a. in: Kurt Koch: „Der Islam aus christlicher Sicht“, <http://www.beepworld.de/members41/jesus2000/islam.htm>
6. Bassam Tibi, zitiert in: Siegfried Kohlhammer: „Kulturelle Grundlagen wirtschaftlichen Erfolgs“, in: Eurozine (<http://www.eurozine.com/articles/2006-11-02-kohlhammer-de.html>)
7. zitiert in: Der Koran, die Hadithe und die Islamisten; [http://www.jupi.homepage.tonline.de/palaestina%20israel%20zionazis%](http://www.jupi.homepage.tonline.de/palaestina%20israel%20zionazis%20judenmission/christlichzionistische%20schmuddelpropaganda.pdf)

- 20judenmission/christlichzionistische%20schmuddelpropaganda.pdf
8. Alfred Ellinger: „Zwischen Dialog und Djihad“, (http://www.kripo-online.at/krb/show_art.asp?id=1106)
9. Hakkı Akduman: „Der "Kalif von Köln", Metin Kaplan“, AP
10. The Peninsular, 15. November 2008
11. Adolf Hitler, zitiert in "Von Allah zum Terror?" von Hans-Peter Raddatz, Herbig, München 2002, 2. Auflage, ISBN 377662289X
12. CANAN TOPÇU: „Wie eine Gebetsmühle“, in: Frankfurter Rundschau am 13. November 2007
13. SPIEGEL 27/2008, S.18
14. Alfred Lang: „Zornige Migranten“, in: Jungle World, 17. November 1999, http://www.nadir.org/nadir/periodika/jungle_world/_99/47/16a.htm
15. Sean McCormack, Sprecher des US-Außenministeriums, in netzeitung.de: „USA verurteilen Karikaturen-Abdruck“, 03. Februar 2006, (http://www.netzeitung.de/politik/ausland/380762.html?USA_verurteilen_Karikaturen-Abdruck)
16. Murad Hofmann in: „Wir müssen durch Parteieintritt - in alle wirklich demokratisch gesinnten Parteien - dazu beitragen, dass die Parteiprogramme islamkonformer werden.“ Website des Zentralrats der Muslime in Deutschland, 30. August 2004
Eurabia-Beispiel Dänemark (Essay).doc M.Mannheimer Seite 26 von 27
17. Aarhus Stiftstidende 5. Juli 2008: „Grønlandere fordrevet efter racistiske overfald“ <http://stiften.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20080705/AAS/457841073/1002>
18. Die Kalaallit sind die grönländische Untergruppe der Volksgruppe der Inuit. Die Nachfahren der Kalaallit werden heute als Grønländer bezeichnet, ihre Sprache als Kalaallisut (wie Grønländer sprechen) oder auch Grønländisch. Kalaallit (Einzahl: Kalaaleq) bedeutet auf Grønländisch entgegen landläufiger Meinung (und wie in vielen Reiseführern zu lesen ist) nicht Menschen, sondern Grønländer. Daher stammt auch der Name Grønlands, Kalaallit Nunaat (Land der Grønländer). Die native Bevölkerung bezeichnet sich selbst als Inuit (Einzahl: Inuk), Menschen. (zitiert nach Wikipedia)
19. Quelle: <http://www.akte-islam.de/3.html>
20. Aarhus Stiftstidende 5. Juli 2008: „Grønlandere fordrevet efter racistiske overfald“ (<http://stiften.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20080705/AAS/457841073/1002>)

21. Süddeutsche Zeitung, „Hetzer unter sich“ 22. September 2008
22. DER SPIEGEL: „Schafe unter Wölfen“, 30.12.2006, S.84 (<http://wissen.spiegel.de/wissen/dokument/dokument.html?id=50034770&top=SPIEGEL>)
23. Snaphanen - noter om Danmark & Sverige, torsdag, december 01, 2005 Velfærdskommissionen foreslår indvandreringstop
24. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002 <http://de.danielpipes.org/457/ist-etwas-faul-im-staate-daenemark>
25. Siegfried Kohlhammer: „Kulturelle Grundlagen wirtschaftlichen Erfolgs“, <http://www.eurozine.com/articles/2006-11-02-kohlhammer-de.html>
26. Nicolai Sennels in: „Die Integration von Muslimen in europäischen Gesellschaften ist nicht möglich.“ Europe-News 1 April 2009, Interview von Felix Struening (<http://dolomitengeisteu-dolomitengeist.blogspot.com/2009/04/die-integrationvon-muslimen-in.html>) 27. ebd.
28. Hans-Ulrich Wehler: „Muslime sind nicht integrierbar“, in: taz, 10.09.2002; (<http://www.taz.de/index.php?id=archivseite&dig=2002/09/10/a0132>)
29. Einar Koch: Ausländerkriminalität: Das verschweigt uns die Statistik; in: Bild.de vom 16.06.2009 (http://www.bild.de/BILD/news/vermischtes/2007/12/27/u-bahn-schlaeger/hg-auslaender-kriminalitaet/auslaenderkriminalitaet_geo=3354366.html)
30. Jörn Hasselmann: „Jugendliche in Berlin immer brutaler.“ In: DER TAGESPIEGEL, 22.02.2007 (<http://www.tagesspiegel.de/politik/div/art771,2166571>)
31. Udo Ulfkotte: „Geheimakte Dänemark: Warum immer mehr Dänen aus den Städten fliehen“ in: <http://info.koppverlag.de/news/geheimakte-daenemark-warum-immer-mehr-daenen-aus-den-staedten-fliehen.html> 32. ebd.
33. ebd.
34. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002
35. ebd., sowie: Kristeligt Dagblad 30. Juni 2008 (<http://www.kristeligt-dagblad.dk/artikel/290659:Kirke---tro--Muslimerholder-vagt-ved-dansk-kirke>) und Udfordringen (<http://www.udfordringen.dk/art.php?ID=13147>)

36. Fyens 6. Januar 2009 (<http://www.fyens.dk/article/1154343:Indland-Fyn--Frarollemodel-til-pistolmand>)

S n a p h a n e n (<http://snaphanen.dk/2009/01/06/br%C3%A6nden-biler-mod-synagoge-i-toulouse/>)

37. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

38. <http://www.jupi.homepage.t-online.de/palaestina%20israel%20zionazis%20judenmission/christlichzionistische%20schmuddelpropaganda.pdf>

39. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

40. DR Nyheder/Indland, 24. Januar 2008

41. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

42.

Udo Ulfkotte: „In Dänemark hat die Polizei dem Druck von Randalierern nachgegeben.“, (<http://info.koppverlag.de/news/in-daenemark-hat-die-polizeidem-druck-von-randalierern-nachgegeben.html>)

43. Berlingske Tidende 23. Juli 2007,; <http://www.berlingske.dk/article/20070723/danmark/107230930/>

44. Guardian: “Danish-Muslim leader lampoons far-right over latest prophet cartoon”, 26. Oktober 2007

(<http://www.guardian.co.uk/world/2007/oct/26/muhammadcartoons.islam>)

45. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

46. Ekstra Bladet (<http://ekstrabladet.dk/flash/dkendte/article965499.ece>) und Uriasposten Januar 2008 (<http://www.uriasposten.net/?p=5381>)

47. Quellen: <http://www.akteislam.de/4.html>;

Eurabia-Beipiel Dänemark (Essay).doc M.Mannheimer Seite 27 von 27

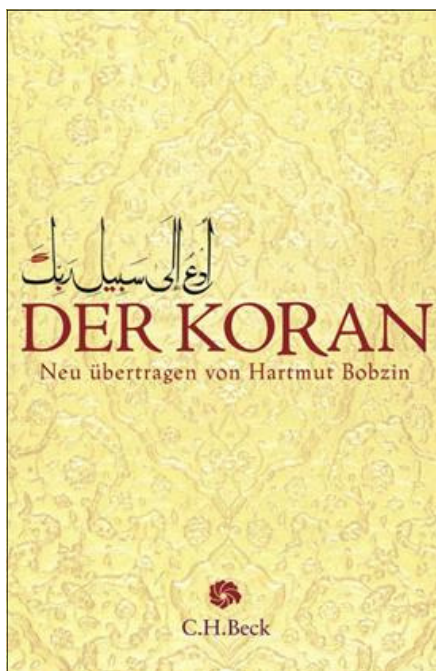
SIAD 25. Oktober 2007: <http://sioe.wordpress.com/2007/10/25/update-on-the-copenhagen-demonstration-murder-attempt-sioesiad-denmark-leader-and-members/>

48. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

49. Daniel Pipes: Ist etwas faul im Staate Dänemark? In: New York Post, 27. August 2002

Ny koranoversættelse

I sidste nummer af Danskeren beskrev Keld Rasmussen Rudi Paret's oversættelse af koranen til tysk fra 1962 som måske den mest præcise oversættelse af koranen fra arabisk til et europæisk sprog, om end oversættelsen er vanskelig at læse på grund på Paret's præcision og metodik. Paret underviste i islam og semitiske sprog ved universiteterne Heidelberg, Bonn og Tübingen frem til sin pensionering i 1968. Akkuratessen i hans koranoversættelse er aldrig blev anfægtet.

I det tyske nyhedsmagasin Focus' 12. udgave 2010 er der et interview med islamforskeren professor Hartmut Bobzin i forbindelse med udgivelsen af hans nyoversættelse af koranen til tysk - et projekt der tog ham ti år at fuldende. Hartmut Bobzin, der underviser ved universitetet ved Erlangen, har i modsætning til Rudi Paret ved oversættelsen lagt vægt på, at udgaven - i det omfang det er muligt - skulle være flydende og let læselig.

Den interviewende Focus-journalist lægger - helt i nyhedsmagasinet's ånd - ikke fingrene imellem. Der bliver stillet spørgsmål til professoren om aspekter ved koranen og islam, som kun sagligt kritiske journalister ville gøre. Hartmut Bobzin indrømmer da også, at der er passage, som han helst ikke ville have oversat, for eksempel at det er tilladt at piske ægteskabsbrydere og slå genstridi-

ge og ulydige kvinder, men en sanddrue og dygtig oversætter kan ikke ændre på en udgangsteksts budskab uden at blive anset for utroværdig ifølge Bobzin. En oversætter er forpligtet til neutralitet og akkuratesse.

Bobzin forklarer, at det ikke er hans opgave som oversætter og som ikke-muslim at fortælle muslimer, hvordan koranen skal tolkes. Desværre overlades dette til lokale imamer, som alt for ofte udlægger teksten fundamentalistisk og radikalt, hvilket forhindrer en reformati-on og en udvikling henimod et moderne samfunds strukturer. Umiddelbart nemt tilgængelige passage i koranen er der kun få af, hvorfor langt de flest muslimer er henvist til lokale imamers udlægning af teksten.

På spørgsmålet om, hvilken rød tråd der kan trækkes igennem koranen, svarer Bobzin, at ordet *straf* er et af de hyppigst forekommende ord i koranen. At koranen er gennemsyret af trusler, skrækscenarier og vold, forklarer Bobzin ved, at bogen skal forstås ud fra den tid, hvori den er skrevet. Ifølge Bobzin er drab på vantrø tilladt med belæg i koranvers, hvis det umuliggøres for muslimer at leve i henhold til deres trosforskrifter.

At oversætte koranen korrekt er ifølge Bobzin enormt vanskeligt, idet der mange steder forudsættes forhåndskendskab til de beskrevne personer. Det fremgår nemlig ikke altid klart, hvem der taler, af hvilken grund det er nødvendigt at forsyne en koranoversættelse med mange anmærkninger og kommentarer.

At det er noget uforståeligt sludder, der står i suraerne, kan man forvisse sig om ved at læse nogle af dem. Her er f.eks. to af Bobzins nyoversættelser:

Sura om bod, vers 9,73: "O profet! Bekæmp de vantrø og hyklerne, og angrib dem med fuld kraft. Deres tilflugtssteder er helvede. Hvilken grum skæbne."

Sura om Mohammed, vers 47,4: "Når I imidlertid møder de vantrø, så slå dem i nakken, indtil I har besejret dem helt og holdent. Læg dem så i lænker! Vis nåde eller forlang løsepenge, men kun indtil krigen er ovre. Sådan må det være!"

Søren Jensen

Hvad synger de om?

I Vesten handler de fleste sange om kærlighed. Hvad handler de om i den del af Verden, hvor ægteskaber arrangeres, og andre hensyn vejer tungt?

Det har Harry Vinter udspurgt Cherif Al-Ayouti om over en hyggelig frokost. Cherif voksede op i Egypten og har siden rejst i hele den muslimske verden. Han har derfor alle forudsætninger for at bringe klarhed over dette spændende emne, som de fleste af os har et meget ringe kendskab til.

Harry Vinter: Når jeg af og til kører i taxi med en tyrkisk eller pakistansk chauffør, sker det ofte, at de spiller sange fra hjemlandet på bilens musikanlæg. Men jeg forstår ikke, hvad der bliver sunget om. Cherif, du taler blandt andet arabisk. Hvad handler sangene om?

Cherif Al-Ayouti: Sange i den arabiske verden – og også Tyrkiet – handler næsten altid om kærlighed. De handler ikke om politik ikke om vejret. Enkelte sange kan handle om landet eller naturen. Men mere end 90 pct. handler om forholdet mellem mand og kvinde. Om kærlighed.

Cherif Al-Ayouti: Sangene handler næsten altid om kærlighed

HV: Det er jo lige som hos os. Er det så lykkelig kærlighed eller ulykkelig kærlighed, der synges om?

CAA: Da jeg voksede op i Egypten, handlede de fleste af sangene om ulykkelig kærlighed. Det var nogle sørgelige sange. De var langsommelige og kedelige, - for mig i hvert fald.

Der var en egyptisk sangerinde, der hed Om Kalsum. Du kan slå hende op på internettet. Hun var berømt i hele

den arabiske verden i 1950'erne og 60'erne. Da hun døde i 1970'erne havde hun sunget i ca. 50 år siden hun var 11 år. Hun havde et enormt publikum i hele den arabiske verden.

Hun gav en koncert hver torsdag. Da sang hun to sange, og hver sang varede to timer.

HV: Hold da op! Hvordan var sådan en sang opbygget?

CAA: Der var ca. ti vers, som blev gentaget med forskellig melodi og forskellig tone.

Men jeg brød mig om det. Det var meget dystert og langsommeligt. Men der var ingen andre sangere i verden, som kunne få så mange millioner til at lytte på det tidspunkt.

Så kom der en sanger frem, som var jævnaldrende med hende. Han komponerede en sang til hende, som var mere livlig og opmuntrende. Det var i 1970'erne. Det var hendes eneste opmuntrende sang. Den var også om kærlighed, men dejlig og opmuntrende.

Om Kalthoum var den største. Der var mange andre sangere. De fleste blev vurderet langt under hende - måske lige undtagen sangeren, som komponerede den glade sang til hende. Men Om Kalthoum var nummer et.

HV: Handlede disse ulykkelige sange så om nogen, som ikke kunne få hinanden?

CAA: Ja, på grund af familien, eller fordi manden forelskede sig i en anden. Det var altid kvinden, der var den ulykkelige.

Men for ca. 35 år siden kom der en ny udvikling i Tyrkiet, som også traditionelt havde nogle meget sørgelige sange. Lige pludselig skete der noget nyt på grund af kontakten med Europa, på grund af TV, på grund af modernitet. Der blev

lavet tyrkiske sange, som var en blanding af arabisk musik og europæisk musik.

Den udvikling bredte sig, og for ca. 30 år siden opstod der et nyt orkester i Egypten, som hed 4M. Det var en mand og tre søstre. Alle deres navne begyndte med M. Derfor blev de kaldt 4M.

4M sang også om kærlighed. Men det var glidere musik. Det handlede om begær eller om morsomme situationer mellem mand og kvinde. Mange af sangene handlede og kæresteforhold, som var et lidt forbudt emne. Og som noget nyt kunne der nu danses til sangene.

HV: Var det kædedanse?

CAA: Nej, kædedans kendes kun i Tyrkiet og Libanon. I den arabiske verden har man mavedans, men mavedans er ikke til sange, men kun til musik.

HV: Mænd danser også mavedans?

CAA: Mænd danser sammen med mavedanserinder, men mænd laver ikke de samme bevægelser. Der er bevægelser, som kun kvinder kan lave. Mænd skal vise maskulinitet i dansen.

HV: Nu hører man så om nye tendenser. For nylig hørte vi, at radiostationer er blevet truet til at holde op med at spille musik i Somalia, og i Afghanistan forsøger Taliban at stoppe folks livsglæde.

Pladeomslag med Om Kalthoum

de. Er det en ny tendens, eller er det en gammel tendens, der kommer frem igen?

CAA: Det var aldrig forbudt at spille musik eller at danse på Muhammeds tid eller siden da. I Saudi Arabien kan man også danse, mænd og kvinder hver for sig, og det er også muligt for mænd at se kvinder danse uden tildækket ansigt.

HV: Hvad er det så i islam, som kan begrunde et forbud med?

CAA: Der er intet i islam, som forbyder folk at danse og synge. Intet. Det er en fortolkning af en regel, som siger, at man skal være blufærdig. Den regel tolker nogen så ud i det ekstreme. Ligesom når man i Sudan forbyder kvinder at gå i bukser. Det er et nyopfundet forbud.

HV: Hvad tænker muslimer, når de hører en mandlig sanger synge "kom tilbage til mig"? For muslimer skal en kvinde vel opholde sig, hvor hun får beskud på at være – eller også slås ihjel for sin ulydighed.

CAA: Det er ikke umuligt for en muslimsk mand at synge "kom tilbage". I den muslimske verden har kvinder faktisk en vis frihed, så længe de ikke overskrider visse rammer, som familien har fastlagt: De må kun gifte sig med en muslim, de skal holde sig indenfor deres egen klan, og de skal holde sig indenfor deres egen sociale klasse. Holder kvinden sig indenfor disse rammer er der et vist spillerum af frihed.

Bryder kvinden udenfor disse rammer risikerer hun at blive slået ihjel.

HV: Egypten har tidligere været et forholdsvis liberalt land. Men jeg læste i en avis forleden, at imamer i Egypten nu vil forbyde 1001 Nats Eventyr. Også under henvisning til anstændighed.

Det får mig til at gå over til den litterære side af kulturlivet. Hvad læser de om?

CAA: I Egypten læser de fleste indbyggere meget, meget lidt.

Det arabiske sprog blev introduceret for 1100 år siden. Det antal bøger, som siden da er blevet oversat til arabisk fra andre sprog, svarer til, hvad der årligt bliver oversat i Spanien fra andre sprog.

1001 Nat er ikke skrevet på arabisk oprindeligt. Så du kan nok forstå, at den ikke er blevet skænket megen opmærksomhed i den arabiske verden.

HV: Så 1001 Nat er bedre kendt i Europa end i Arabien?

CAA: Ja, absolut!

1001 Nat er nok mest kendt i arabiske lande på grund af en radioserie, som er produceret i Egypten, og som holder sig tæt på originalen. Men læg mærke til, at ud af 60 millioner egyptere er der måske kun 80.000, der læser bøger.

HV: Men der bliver også produceret arabisksproget litteratur. Enkelte romaner er blevet oversat til dansk.

CAA: Ja, der er jo f.eks. Naguib Mahfouz, som har modtaget Nobels pris i litteratur. Han skrev meget liberalt og næsten altid anti-islamistisk. Han døde i 2006.

Det mærkelige er, at den radikalisering, der har fundet sted i Egypten i form af burkaer og folk, som skal bede, er foregået parallelt med, at tv-kanaler lavede musikvideoer med nøgenhed og seksualitet ligesom i Europa og USA, og det foregår på 50-60 kanaler, som kan ses via satellit over hele Mellemøsten. Så det er en parodi, at man sender udsendelser med et indhold, som det er forbudt for seerne at efterligne.

HV: Så man hører musik og man ser film, men man læser ikke så meget.

Findes der i den muslimske verden noget, der svarer til Indiens Bollywood?

CAA: Ja, alle de egyptiske film er på linje med Bollywood. Det er først for nylig, at man er begyndt at lave seriøse film om politik eller som omhandler tabuer. Det er igen fordi, der er så få, der går i biografen. Folk har ikke råd til at gå i biografen. Men der er adgang til TV. Og fjernsyn er det mest indflydelsesrige værktøj i hele den arabiske verden.

Og på grund af disse billige satellit kanaler, er der måske 100 kanaler, der har med religion at gøre, og da der ikke er nok anstændige folk til at tage sig af det emne, bliver kanalerne tumlepladser for religiøse fanatikere. Jeg fatter ikke, hvordan de får lov, men de har intet andre valg.

HV: Spilles der også europæiske og amerikanske film? Hos os er det vel 90 %, der er amerikanske. Er det på samme måde i Mellemøsten?

CAA: Ikke helt. Andelen er mindre –

måske 50 %, for folk kan ikke forstå engelsk, og kun få kan læse. Så det nyter ikke med undertekster.

HV: Cherif, du har rejst i det meste af den muslimske verden. Hvor har man det rigeste kulturliv?

Og hvor har man det fattigste?

CAA: Egypten og Syrien har det rigeste kulturliv. I Saudi Arabien er der ingenting. Saudiaraberne mener, at de er de mest hellige og religiøse. Det er de ikke. Det er en indholdsløs kultur.

Cherif Al-Ayouti: Jeg forstår ikke, hvorfor man i Vesten giver efter for islamisternes krav

HV: Havde det ikke været for olien, havde det været et fattigt land.

CAA: Det er derfor jeg argumenterer for, at vi ikke skal bruge olie mere.

HV: Vi har snakket om musik, dans, litteratur og film. Findes der teater i den muslimske verden?

CAA: Jo, det findes. Mest i Egypten.

Men det mest populære lige nu er TV-serier, der produceres mange serier i Syrien og Egypten – og Libanon. De finansieres af Dubai-TV, og de er fantastisk populære, selv om de er meget overfladiske, lidt i stil med Beverly Hills. Men folk kan godt lide at se, hvordan de rige lever. Disse Tv-serier er faktisk meget europæiske.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på den kontrast, der er mellem den frimodighed og nøgenhed, som man kan opleve un-

der dans og på film og musikvideoer og så den opfattelse, at kvinder ikke må ses.

Billedet af, at alle Muslimere lever som i Saudi Arabien passer ikke. De er ofte meget frie, selv om de har tørklæde på. Der er en stor del af befolkningen i Tyrkiet og Mellemøsten, som lever, som man gør i Europa.

Det er mit ønske, at man skal koncentrere fokus om de mennesker, som ikke vil modernisere sig. Det er dem, vi må bekæmpe. De er farlige, for de meget snu og fantastisk aggressive uden at vise det.

Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor vi giver efter for islamisternes krav. I det ene europæiske land efter det andet giver man efter for ekstremisternes krav om særlige regler for muslimer. Hvad er det, man er bange for, når man giver efter?

HV: De ledende i Vesten lider tilsyneladende af islamofobi. Måske tror de, man kan købe sig til lidt fred ved at fodre løven.

CAA: Men de er ikke løver!

I den muslimske verden har måske 10 % radikaliserede held til at true 90 % ikke-radikaliserede til at underkaste sig en fanatisk livsform. De fleste gider ikke at bede 5 gange om dagen og at følge alle forskrifter. Men det er nemt at true folk. Det er utroligt hurtigt, kvinder får burka på, når de bliver truet med at få syre smidt i ansigtet.

HV: Når man ser, hvor nemt det er at true i Vesten, hvor myndighederne har nogenlunde styr på tingene, er det forståeligt, at det er endnu nemmere at true på stedet, hvor man bor lige op af terroristerne.

Hvad karakteriserer de radikale?

CAA: De radikale føler sig marginaliserede. De kan ikke følge med i den moderne samfundsudvikling.

HV: Men det er ofte veluddannede mennesker, der radikaliseres.

CAA: Ja, de har ofte uddannelse, men de mangler oplysning. De har ingen kulturarv at bygge på. Derfor er de ofte nemme ofre for ekstreme budskaber.

HV: Det er rart at høre, at vi synger om det samme – når vi synger. Det giver håb for fremtiden.

”Graverende journalistik” i nabolandet Sverige

Svenske skatteborgere betaler næsten 10 millioner for at eksportere pressefrihed til Rusland, samtidig med at Sveriges journalister mere eller mindre ydmygende har påtaget sig at forvalte en beskæmmende total censur, der ikke lader lande som Iran, Kina, Saudi Arabien med flere noget tilbage.

Af Hans Erling Jensen
Redaktør af <http://eticha.dk>

Min gamle ven, Nuri Kino, fra Stockholm er en af tre udvalgte, der nu kan dele 9,5 million svenske kroner, der skal anvendes til et projekt i Rusland, hvor de tre, Kajsa Norell, Henrik Kaufholz og Nuri Kino skal undervise russiske journalister i at lave ”dybdeborende journalistik”. Pengene kommer fra SIDA, den svenske pedant til DANIDA.

De tre journalister er alle med i den svenske forening ”Gravende Journalister”. Projektet kaldes for Scoop Russia og er kommet til ved et samarbejde mellem svenskerne og deres danske søsterorganisation FUJ (Foreningen for Undersøgende Journalistik).

Tilskuddet fra SIDA (950.000 Euro) er selvfølgelig betalt af de svenske skatteborgere, der selv lider kolossalt under, at Sveriges journalister ikke bare har påtaget sig at efterleve en beskæmmende total censur, der ikke lader lande som Iran, Kina, Saudi Arabien med flere noget tilbage, de har oven i købet påtaget sig rollen som politiske puritanere og opinionsdannere. I nyhedsverdenen er det nemlig vedtaget – blandt meget andet – af samtlige aktører, at for eksempel det opstillingsberettigede politiske parti, Sverigedemokraterna, altid skal omtales som ”Det fremmedfjendtlige parti, Sverigedemokraterna”. * Partiet udelukkes også fra førvalgsdebatterne, selvom adskillige meningsmålinger – dem der er anonyme – giver Sverigedemokraterna mere end 5 % af de svenske stemmer. Her er der ikke meget ”gravende journalistik” at hente – det er der i mod graverende set med retsstatsbrillerne.

*(Främlingsfientligt, betyder det samme som på dansk. Det vil sige, at SD skulle være fjendtlige imod mig, der bor her i Sverige, finner, tyskere, englændere – fortsat selv listen. Dæmonisering går fint i Sverige, når det vender sig

mod de svenskere, der er stolte af deres land og som er kritiske til det islam, der fylder mere og mere i debatten.)

Skärmdump ur Sverigedemokraternas reklamfilm. Foto: FAKSINIL SVERIGEDEMOKRATERNA

Sverigedemokraternas reklamfilm stoppas

En ensam äldre svensk kvinna promenerar med hjälp av en rollator. Men blir snabbt onsprungen – av slöjbeklädda kvinnor. "Den 19:e september kan du välja invandringsbroms istället för pensionsbroms", säger speakerrösten på Sverigedemokraternas reklamfilm.

Nu stoppas reklamfilmen av TV 4.

Demokrati på svensk.
Udpluk fra Aftonbladet 27/8 2010.

Propagandaparadiset Sverige

I et land, hvor sorte Somalier, der voldtager svenske piger, undergår ”hvidmalende” Photoshopbehandlinger, før de eksponeres som eftersøgte i medierne – hvordan skal man så egentlig genkende dem – og slet ikke nævnes, når de endelig dømmes, kan man jo spekulere på, hvad det bliver, disse journalister kommer til at lære de åbenbart trængende russere! Måske kunne et kursus i Photoshop-billedbehandling have klaret sagen.

Ikke et ondt ord om min meget dygtige journalistven fra gamle dage. Det er ikke hans skyld, at Sveriges journalister er blevet en erhvervsgruppe med selvfornegete propaganda og nyhedsfordrejning som indtægtskilde. Nuri har faktisk lavet rigtig journalistik fra områder i Mellemøsten, hvor kristne forfølges og trakasseres af sine muslimske ”fredsreligiøse venner”!

Men alligevel! 950.000 Euro for at lære andre det, som man selv kunne have, og det endda gratis, hvis bare nogle få journalister ville sætte mere ære i at passe deres job, end at fremføre de meninger Sveriges inkompetente politikere mener, er de helt rigtige! Snak’om at bedrage ”kunderne”!

Dommen i Dragsdahl sagen

Hverken Berlingeren, Weekendavisen, Politiken eller Information er interesserede i en juridisk gennemgang af dommen i Dragsdahl-sagen. Heller ikke Politiken og Information var interesserede.

Af professor, jur. dr. Ole Hasselbalch

Dommen er faldet i den såkaldte Dragsdahl-sag. Professor Bent Jensen er dømt for at have refereret PET-papirer, der karakteriserer journalist og politisk kommentator Jørgen Dragsdahl som "KGB-agent", og for at have beskyldt ham for desinformationsvirksomhed under Den kolde Krig.

Overvældet af sagens komplikationer vil mange nok nøjes med bare at anskue den som endnu et led i opgøret mellem "højre- og venstrefløj". Der er imidlertid anledning til at se den i et mere nuanceret perspektiv.

Dragsdahls advokat fremlagde en sådan mængde bilag – hele 8 ringbind – at man undrer sig over, hvorledes retten overhovedet kunne håndtere dem. Ringbindenes indhold er oven i købet for hovedpartens vedkommende sagligt irrelevant.

Sagen ligner derved en "filibustersag" – et injuriersøgsmål gennemført i former, som er egnet til at få retten til at gå til bunds i materien og den indstævne til at tabe ene og alene af den grund, at det er umuligt at finansiere et ordentligt forsvar.

Endnu større er forundringen ved at læse selve dommen.

Af Dragsdahls partforklaring på knap 6 sider i domsudskriften - som umuligt kan være fortrolighedsbelagt og dermed lovligt unddraget offentlighedens indsigt - er langt det meste strøget i den version, som kan erhverves af udenforstående. Vi berøves derved muligheden for at se, om forklaringen stemmer med, hvad han før har sagt, eller om der i mellemtiden er sket en barmhjertig tilpasning af hans hukommelse.

Forundringen vokser under den videre læsning:

Retten finder f.eks. ikke, at PET-dokumenterne, hvis karakteristik af Dragsdahl som "agent" Bent Jensen anklages for at referere, dækker PETs "institutionelle" opfattelse. Man plejer

ellers at antage, at offentlige myndigheder, der videregiver papirer, indestår for, at disse dækker myndighedens opfattelse, medmindre der tages udtrykkeligt forbehold. Og PET-sagsbehandlerne karakteristisk af Dragsdahl som agent er faktisk blevet videregivet opad. Sagens bilag P 11 er f.eks. et dokument bestemt til brug for regeringens udvisning af en sovjetisk ambassademedarbejder, Katerinkin, i anledning af dens ulovlige virksomhed bl.a. i samvirke med en dansk "agent", der i dokumentet identificeres som Jørgen Dragsdahl.

PET skulle med andre ord have indstillet en udenlandsk diplomat til udvisning på grundlag af et papir, PET ikke stod inde for? Man ser scenen for sig. PET chefen siger til ministeren: "Hr. minister, udvis venligst hr. Katerinkin på grundlag af dette papir, hvis karakteristik af hans danske samarbejdspartner som agent PET dog ikke indestår for".

Dommen lægger også vægt på, at PET ikke indstillede Dragsdahl til strafforfølgning. Et af de afhørte vidner forsøgte ellers med fortvivlelsens kræfter at gøre dommerne opmærksom på, at det

Resterne af "den antiimperialistiske beskyttelsesmur", som kommunisterne kaldte muren gennem Berlin, som skulle forhindre østtyskerne i at flygte.

efter straffeloven ikke nødvendigvis er strafbart at gøre det, KGB brugte sine agenter til.

Dommens retsanvendelse er i det hele taget ejendommelig. Den antager f.eks., at den omstændighed, at Bent Jensen har offentliggjort sine resultater i et dagblad, og at artiklerne ikke fremstår som en sædvanlig afrapportering af et forskningsresultat, medfører, at han ikke har den udvidede ytringsfrihed, der gælder for forskere i forbindelse med en videnskabelig debat ved bedømmelser af andres faglige arbejde. Dommerne henviser i denne forbindelse til den juridiske teori – men har antagelig fejllæst håndbogen på området, nemlig Vagn Greve m.fl. "Kommenteret straffelov Speciel del", (9. udg. 200) s. 467. Her siges det, at den "videnskabelige debat og andre faglige bedømmelser har ... vide rammer under forudsætning af, at den holdes inden for den faglige kreds eller over for de særligt berørte". Den omtalte juridiske teori angår med andre ord bedømmernes udtalelser om de bedømte og udtalelser fra deltagerne i en videnskabelig eller faglig debat om hinanden. Men Dragsdahl er ikke en kollega under bedømmelse eller i en debat - han er i relation til Bent Jensen genstand for en samtidshistorisk, videnskabelig undersøgelse.

Videre henviser retten – korrekt - til retspraksis om, at journalister har en videre ytringsfrihed end andre, men siger så, at Bent Jensen ikke fremtrådte som journalist, men som forsker.

I universitetslovens § 2 bestemmes, at universiteterne skal tilskynde medarbejderne til at deltage i den offentlige debat. En del forskere arbejder da også både som forskere og journalistisk. Omvendt rummer journalisters undersøgende og analyserende arbejde ofte klare elementer af forskning. Berøver det journalisten den udvidede ytringsfrihed? Hvad er forskellen på en journalist, der finder noget af betydning, og en forsker, der finder noget – evt. nøjagtig det samme? Er meningen, at journalisten godt må viderebringe det fundne, men forskeren ikke, og at forskerne i det hele taget skal holde sig i deres studerekamre og nøjes med at mumle sagte til hinanden?

Dommerne har kort og godt misforstået injuriereglernes anvendelighed i relation til offentliggørelse af forskningsresultater i et demokratisk samfund. De

forstår ikke ytringsfrihedens rolle i folkestyrets fødelinje og dens deraf følgende placering i relation til injurielovgivning.

Sagens kerne er, at Bent Jensen jo altså *har* fundet det, han har fundet, i PET's arkiver, og han har fremlagt sine fund i den *form*, som er nødvendig, når den almindelige presse bruges som medie.

Samtidig har retten overset, at netop deltagere i samfundsdebatten – hvilket Dragsdahl ubestrideligt var - ifølge den i Danmark direkte gældende menneskerettighedskonventions artikel 10 må tåle særlig meget.

Endnu mere underligt er det, at retten ikke finder det bevist, at Dragsdahl drev "disinformation". Det vil føre for vidt at komme ind på detaljerne i denne bevisvurdering. Men det bør dog nævnes, at retten tilsyneladende har misforstået fænomenet:

Ordet "disinformation" findes ikke på dansk – rette udtryk er *desinformation*, og dette betyder bevidst vildledning. Sådant foregik – og foregår - ikke blot ved brug af falske informationer, men også ved udvalgt information, misforståelige informationer, falske eller manipulative argumenter osv. Det bevidste kan meget vel ligge hos en bagmand – i dette tilfælde KGB – som, benytter godtroende, men egnede medløbere. Bent Jensen fremlagde et langt notat med eksempler på desinformation hentet i Dragsdahls skrivelser. Det er i øvrigt svært at forstå, at Dragsdahl ikke skulle indse, at disse rummede elementer af vildledning, samt at denne tjente sovjetiske interesser. Ifølge et referat af en samtale med PET (sagens bilag P 9) har han selv sagt, at "*ingen behøvede at overbevise ham om, at Sovjetunionens synspunkter var korrekte. I forvejen kunne han jo følge dem et langt stykke*".

Men det er da for øvrigt i et demokratisk land ikke strafbart at vildlede i den politiske debat – i så fald ville politiet få nok at gøre efter hvert valg.

Dommen hviler altså på en forudsætning om, at Dragsdahl ikke har afleveret kritiske oplysninger til KGB - og der ved gjorde sig skyldig i noget strafbart - og at han *heller* ikke brugtes som redskab for KGB's desinformationsvirksomhed i Vesten. Den overraskede læser af dommens 86 sider spørger herefter

sig selv, *hvilken* interesse KGB da overhovedet havde i at pleje den i sagens papirer påviste tidrørende, besværlige og kostbare omgang med manden?

Det er umuligt i domsudskriften at se, hvor meget af det, der er gået galt i Svendborg ret, der må tilskrives svigt hos Bent Jensens advokat, og hver meget, der skyldes svigt hos retten. Så meget ligger imidlertid fast, at denne skal indestå for en korrekt retsanvendelse, herunder i lyset af injuriereglernes placering i forhold til folkestyrets grundlæggende principper. Og det har dommerne ikke gjort.

Det ligger endvidere fast, at sagen drejer sig om andet end et opgør mellem to politiske "fløje". Den drejer sig nu om justitsvæsenets anseelse samt om forskerens frihed til at fremlægge sine fund samt om pressens mulighed for at trække på forskere og for selv at drive dybdeborende journalistik.

Bent Jensen-Foreningen

Til støtte for Bent Jensens appelsag har en kreds af personer stiftet Bent Jensen-Foreningen, hvis egentlige formål er at støtte forskningsfriheden.

I en pressemeddelelse af 28/5 2010 skriver foreningen:

Byretsdommen over professor, dr. phil. Bent Jensen i injuriersagen med rekordhøj bøde og erstatning til journalist Jørgen Dragsdahl er ikke Bent Jensens private anliggende. Dommen har et perspektiv, som vedrører os alle.

Hvis dommen får lov til at stå ved magt, vil den skade og begrænse historikernes mulighed for at give et retvisende billede af, hvad Danmark var oppe imod under Den Kolde Krig.

Nærmere om foreningen kan læses på hjemmesiden:

<http://bentjensenforeningen.dk>

iPhone og god opførelse

"iPhone får muslimer til at opføre sig ordentligt".

Sådan stod der i en opsigtsvækkende overskrift i BT d. 13/8 2010.

Fantastisk! Skulle det endelig være slut med afbrænding af biler, stenkast efter ambulancefolk og chikane af de indfødte danskere? Det var næsten for godt til at være sandt!

Og det var det da også.

Der er tale om, at iPhone kan hjælpe de overtroiske til at finde den rigtige retning til Mekka - og til at konsultere de mangfoldige forbud og påbud, som muhamedanismen består af: Hvordan man skal gå på toilettet, hvilken fod man først skal tage sko på om morgenen osv.

Der er nok at sætte sig ind i for de rettroende. iPhone har ikke gjort det nemmere for de rettroende at afse tid til nyttige gøremål.

Sket i ind- og udland

Muslimsk angreb på politiet

Afbrændte og stenede politibiler i Ishøj skaber jubel på Facebook-gruppen 'Ishøj Ghetto', hvor også politiet og pressen svines til og trues. "Vi stener jer ud af byen", hedder det.

Kilde: Lokaltidningen 5/8 2010

Facebook-gruppen blev lukket, da politiet begyndte at lede efter bagmændene.

Kristenfofi: Biskop myrdet i Tyrkiet

Efter talrige massemyrderier på kristne i Tyrkiet i historiens løb er der kun få kristne tilbage i landet. Det har imidlertid ikke gjort tilværelsen lettere for de tilbageværende. Forfølgelsen fortsætter.

Den 3. juni blev Luigi Padovese, biskop af Iskenderun i Anatolien, myrdet. Den 63 årige biskop gjorde en stor indsats for at skabe forståelse mellem kristne og muslimer og for at lette forholdene for de undertrykte religiøse minoriteter i Tyrkiet.

Hans død synes nok en gang at bekræfte, at det kristne kærlighedsbudskab ikke kan overleve mødet med det muslimske budskab om had.

Kilde: <http://www.asianews.it>

Muslimsk hykleri om moskebyggeri

Kristne mindretal i den muslimske verden ser med blandede følelser på kontroversen om en moske ved Ground Zero i New York. Der findes nemlig ingen frihed for dem til at bygge kirker. Og når det undtagelsesvis lykkes at få en tilladelse, udtaler en koptisk kristen fra Egypten, - så ser myndighederne gennem fingre med, at muslimsk pøbel brænder den af og terroriserer den kristne menighed - ofte med mord.

Kilde: <http://undhimmi.com> 26/8 2010

Indvandrere angriber ældre danskere

Ældre i den københavnske boligforening Hothers Plads må beskyttes af et 2,5 meter højt pigtrådshegn. Indvandrerne fra nabobebyggelsen Mjølnerparken har indtaget deres have. Indtil videre har indvandrerne saboteret opførelsen af hegnet og skræmt håndværkerne væk. Men hegnet skal op, lyder det fra boligselskabet Lejerbo, som står for at opføre det.

- De har jo brudt statens voldsmonopol. De bruger trusler og hærværk til at stoppe en demokratisk vedtaget beslut-

ning, siger Steffen Boel Jørgensen, forretningsfører i Lejerbo.

Kilde: Berlingske 27/8 2010

Pakistan: ingen hjælp til kristne

Kristne, hinduer og andre minoriteter, som lider under oversvømmelserne, får ingen hjælp fra de pakistanske myndigheder. Muslimske hjælpeorganisationer giver heller ingen hjælp til ikke-muslimske ofre. Lederen af Pakistan Christian Congress trygler Vesten om hjælp til minoriteterne i Pakistan.

Kilde: The Nation 29/8 2010

Udemokratisk valgkamp i Sverige

Dansk Folkepartis medlem af EU-Parlamentet, Morten Messerschmidt, er dybt rystet over, at svensk TV4 nægter at vise en valgvideo for Sverigedemokraterne. Sverige overholder ikke internationale konventioner for afholdelse af parlamentsvalg, og MM vil rejse sagen overfor Venedig-kommissionen og samtidig have en debat i Parlamentet om svenskernes mangelfulde demokrati.

Kilde: Pressemeddelelse fra DF, Christiansborg 29. august 2010.

Foreningsssager

Testamenter

Foreningen får stadig testamentariske gaver.

Men testamenter af meget svingende juridisk kvalitet koster den penge!

Senest er foreningen gået glip af en million kr. i kraft af, at den sagfører, der udfærdigede testamentet, begik en teknisk fejl.

Vi opfordrer derfor dem, der ønsker at betænke foreningen, til at lade testamentet gennemse af foreningens juridiske rådgiver:

Ole Hasselbalch, Skolebakken 5, 3050 Humlebæk (kan kontaktes på mobil 21 64 75 70).

Husker du at "glemme" en folder fra Den Danske Forening i venteværelset eller i toget?

Eller sørger du for at forsyne et passende antal postkasser, når du går eller løber tur?

Hvis ikke, så ring til sekretariatet og få tilsendt en stak foldere til omdeling! Det er sundt, sjovt og samfundsgavnligt!

Der er grund til at rekapitulere, hvorledes man kan oprette testamente til fordel for foreningen:

1. Man skriver, hvad man ønsker, på et papir og med kopi på et autoriseret såkaldt genpartspapir af den art, der kan købes hos velassorterede boghandlere (spørg evt. den lokale byret).

Man husker at skrive, at genparten skal have samme gyldighed om originalen.

2. Derefter bestiller man tid på byrettens notarialkontor, hvor man underskriver sit testamente med bevidnelse af notaren. Denne opbevarer genparten, som registreres centralt.

Ved dødsfald kommer testamentet så automatisk frem.

Testamentet kan f. eks. formuleres på denne måde:

"Undertegnede ægtefæller, A. (stilling, fulde navn, cpr. nr., bopæl og fødesogn) og B (stilling, fulde navn, cpr. nr., bopæl og fødesogn), der samtidig tilbagekalder enhver af os tidligere oprettet testamentarisk disposition, opretter herved følgende testamente:

1) *Til Den danske Forening udredes netto kr. eksklusive skatter og afgifter*

eller

2) *Til Den danske Forening: udredes...% af vort bo*

eller

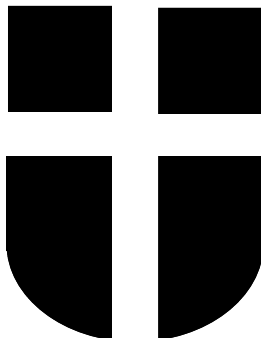
3) *Til Den danske Forening udlægges hele boet.*

Nærværende testamente underskrives for notaren i to ligelydende eksemplarer, hvoraf det ene begæres opbevaret i notarialarkivet, således at en afskrift heraf skal have samme gyldighed som originalen.

Sted, dato og underskrifter."

Der kan være behov for mellemliggende klausuler i forskellig udformning afhængig af testators ægteskabelige status, børn m.v.

Gratis juridisk bistand i forbindelse med testamente-udarbejdelse fås i foreningen i tilfælde, hvor foreningen alene begunstiges. Husk, at det *ikke* er sikkert, at en advokat er inde i de nærmere forhold omkring Den Danske Forening!

DANMARKSFONDEN AF 5. MAJ 1995

Danmarksfonden af 5. maj 1995 er en kampfond, hvis midler anvendes i overensstemmelse med Den Danske Forenings formålsbestemmelse til at sikre danskernes ret til en tilværelse på egne præmisser her i landet. Fonden er opbygget på grundlag af testamentariske og andre gaver. Bidrag, der mærkes "Danmarksfonden", kan indsættes på Den Danske Forenings girokonto.

Diskoteker og diskrimination

Kønsdiskrimination er årsagen til, at mange mænd fra den muhamedanske kulturkreds nægtes adgang til diskoteker, - og det er de muhamedanske mænd, der diskriminerer.

"Risikoen for at blive afvist reduceres betydeligt, hvis man har en kvinde under armen". Det konstaterer 22-årige Danny Deghani fra Iran helt korrekt, da han sammen med andre af Politikens udsendte må vente forgæves udenfor Krasnapolski i København. (Politiken 27/8 2010)

Politiken foretager jævnligt denne form for checks og udtrykker hver gang stor forargelse over den påståede etniske diskrimination i nattelivet.

Og diskrimineret bliver der tilsyneladende. Catinét Research foretog for et par år siden en undersøgelse, som afslørede, at 59% af de såkaldte nydanske mænd havde prøvet at blive afvist på diskoteker. Tilsvarende havde 18% af de adspurgte etniske danskere oplevet at blive nægtet adgang.

Kvindernes erfaringer interesserede man sig ikke for.

Hånden på brystet

Diskoteker og natklubber er forretninger, og de har selvsagt ingen interesse i at afvise en eneste kunde. Så der må jo være en god grund til, at den påviste diskrimination finder sted.

Vagtchefen for Park Natklub udtalte til Politikens 27/8 2010, at "personer med etnisk baggrund står bag 80% af de oprin, der finder sted på Park Natklub".

Til samme udgave af Politikens udtaler formanden for Horesta Natteliv, at "hvis nydanskerne bliver for mange, oplever flere steder, at gæsterne føler sig utrygge og forlader stedet. Indehaveren af en cocktailbar tilføjer, at "nogle indvandrerdrenge henvender sig til pigerne på

en mere direkte måde, som kan virke krænkende".

"En mere direkte måde". Man mindes uvilkårligt den herostratiske Asmaa Abdol-Hamids broder Tarek Abdol-Hamid, som hilser med en hånd på brystet, - altså ikke på sit eget bryst, som Asmaa gør, men på de kvindelige gæsters bryst(er). Da en pige for et par år siden frabad sig hans hilsen, slog han hende halvt ihjel.

(Asmaa har endnu ikke æresdræbt Tarek og må derfor formodes at bifalde hans fremfærd (kan de leve med det i Enhedslisten?)).

Kønsdiskrimination

Asmaa går ikke på diskotek. Det tør hun ikke for sin bror. Og hermed er vi fremme ved problemets kerne.

En ansat i nattelivet skriver på 180 GRADER 28/8 2010: *"Problemet er, at nydanske piger slet ikke går i byen. Dermed bliver de nydanske drenge en*

gruppe, der påvirker kønssammensætningen i negativ retning rent forretningsmæssigt. Piger kan ikke li', at der er for mange drenge i forhold til piger, og er der ikke nogen piger, bliver drengene også væk."

Vedkommende slutter: *"Få de nydanske piger i byen, så diskotekerne kan opretholde en forretningsmæssigt fornuftig kønssammensætning uden at afvise mange nydanske drenge."*

Konklusion: Der foregår en etnisk diskrimination ved diskotekernes indgangsdøre, som er uønsket af alle parter. Men dens årsag findes ved de muhamedanske hjemms udgangsdøre.

Derfor tilbage til David Deghani. Du har set rigtigt! Husk at tage din søster eller kusine med, næste gang du vil på diskotek.

Så kommer du helt sikkert ind!

HV

Indmeldelses- og bestillingskupon

- Jeg indmelder mig hermed i Den Danske Forening og indbetaler mit kontingent (mindst 200 kr. årligt), der inkluderer tilsendelse af Danskeren, til foreningens adresse eller Danske Bank Reg.nr. 9173 konto 4547551.
- Jeg ønsker mere information om foreningen.
- Jeg ønsker som ikke-medlem at abonnere særskilt på bladet Danskeren (250 kr. årligt).

Navn: _____

Gade, vej m. m.: _____

Postnr. og -distrikt: _____

Evt. telefonnr.: _____

Kupon bedes indsendt til:
DDF, Skomagergade 25, 4000 Roskilde